

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2017/2269 z dnia 7 grudnia 2017 r. ustanawiająca wieloletnie ramy prac Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej na lata 2018–2022 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2017/2270 z dnia 9 października 2017 r. w sprawie zawarcia Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony 5
- Umowa ramowa o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony 7
- ★ Decyzja Rady (UE) 2017/2271 z dnia 30 listopada 2017 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Unii i jej państw członkowskich, Protokołu do Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej 36
- Protokół do Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej 37

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2272 z dnia 8 grudnia 2017 r. rejestrujące w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności nazwę „Kabanosy staropolskie” (GTS) 40
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2273 z dnia 8 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 889/2008 ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli ⁽¹⁾ 42
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2274 z dnia 8 grudnia 2017 r. dotyczące zezwolenia na nowe zastosowanie preparatu 6-fitazy (EC 3.1.3.26) wytwarzanej przez *Komagataella pastoris* (DSM 23036) jako dodatku paszowego dla ryb (posiadacz zezwolenia Huvepharma EOOD) ⁽¹⁾ 44
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2275 z dnia 8 grudnia 2017 r. dotyczące zezwolenia na nowe zastosowanie preparatu *Lactobacillus acidophilus* (CECT 4529) jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych (posiadacz zezwolenia Centro Sperimentale del Latte) ⁽¹⁾ 47
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/2276 z dnia 8 grudnia 2017 r. dotyczące zezwolenia na nowe zastosowanie preparatu *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) jako dodatku paszowego dla loch (posiadacz zezwolenia Kemin Europa N.V.) ⁽¹⁾ 50

DECYZJE

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/2277 z dnia 8 grudnia 2017 r. stanowiąca, że tymczasowe zawieszenie preferencyjnego cła na podstawie art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 19/2013 nie jest odpowiednie w odniesieniu do przywozu bananów pochodzących z Peru 53

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) 2017/2228 z dnia 4 grudnia 2017 r. zmieniającego załącznik III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 dotyczącego produktów kosmetycznych (Dz.U. L 319 z 5.12.2017) 55

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty ustawodawcze)

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2017/2269

z dnia 7 grudnia 2017 r.

ustanawiająca wieloletnie ramy prac Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej na lata 2018–2022

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 352,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Aby Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (zwana dalej „agencją”) mogła wykonywać właściwie swoje zadania, Rada ma przyjmować co pięć lat wieloletnie ramy prac określające dziedziny tematyczne działalności agencji zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 168/2007 ⁽²⁾.
- (2) Pierwsze wieloletnie ramy prac zostały przyjęte ustanowione decyzją Rady 2008/203/WE ⁽³⁾. Drugie wieloletnie ramy prac zostały ustanowione decyzją Rady 252/2013/UE ⁽⁴⁾.
- (3) Wieloletnie ramy prac powinny mieścić się wyłącznie w zakresie prawa Unii.
- (4) Wieloletnie ramy prac powinny być zgodne z priorytetami Unii i należyście uwzględniać przesłania wynikające z rezolucji Parlamentu Europejskiego i konkluzji Rady w dziedzinie praw podstawowych.
- (5) Wieloletnie ramy prac powinny należyście uwzględniać zasoby ludzkie i finansowe agencji.

⁽¹⁾ Zgoda wydana dnia 1 czerwca 2017 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 168/2007 z dnia 15 lutego 2007 r. ustanawiające Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. L 53 z 22.2.2007, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2008/203/WE z dnia 28 lutego 2008 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 168/2007 w odniesieniu do przyjęcia wieloletnich ram prac Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej na lata 2007–2012 (Dz.U. L 63 z 7.3.2008, s. 14).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady nr 252/2013/UE z dnia 11 marca 2013 r. ustanawiająca wieloletnie ramy prac Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej na lata 2013–2017 (Dz.U. L 79 z 21.3.2013, s. 1).

- (6) Wieloletnie ramy prac powinny zawierać przepisy w celu zapewnienia komplementarności w stosunku do kompetencji innych organów, biur i agencji Unii, jak również Rady Europy i innych organizacji międzynarodowych działających w dziedzinie praw podstawowych. Najważniejszymi organami, biurami i agencjami Unii działającymi w dziedzinach objętych niniejszymi wieloletnimi ramami prac są: Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 439/2010 ⁽¹⁾; Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex) ustanowiona rozporządzeniem Rady (WE) nr 2007/2004 ⁽²⁾ i przemianowana rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 ⁽³⁾; Europejska Sieć Migracyjna ustanowiona decyzją Rady 2008/381/WE ⁽⁴⁾; Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1922/2006 ⁽⁵⁾; Europejski Inspektor Ochrony Danych (EIOD) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 45/2001 ⁽⁶⁾; Agencja Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA) ustanowiona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 526/2013 ⁽⁷⁾; Eurojust ustanowiony decyzją Rady 2002/187/WSiSW ⁽⁸⁾; Europejski Urząd Policji (Europol) ustanowiony decyzją Rady 2009/371/WSiSW ⁽⁹⁾; Agencja Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL) ustanowiona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2219 ⁽¹⁰⁾; Europejska Fundacja na Rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (Eurofund) ustanowiona rozporządzeniem Rady (EWG) nr 1365/75 ⁽¹¹⁾; Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA) ustanowiona rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011 ⁽¹²⁾.
- (7) Tematyczne dziedziny działalności agencji powinny obejmować kwestie zwalczania rasizmu, ksenofobii i podobnych form nietolerancji.
- (8) Ze względu na znaczenie, jakie dla Unii ma walka z ubóstwem i wykluczeniem społecznym – walka ta stała się jednym z pięciu celów strategii na rzecz wzrostu gospodarczego „Europa 2020” – agencja powinna podczas gromadzenia i rozpowszechniania danych w dziedzinach tematycznych ustanowionych niniejszą decyzją brać pod uwagę przesłanki gospodarcze i społeczne umożliwiające skuteczne korzystanie z praw podstawowych.
- (9) Przygotowując swój wniosek, Komisja zasięgnęła opinii zarządu agencji i otrzymała od niego pisemne uwagi w dniu 1 marca 2016 r. Na posiedzeniu zarządu agencji w dniach 19 i 20 maja 2016 r. ponownie zwrócono się o jego opinię.
- (10) Na wniosek Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji, o ile pozwalają na to zasoby ludzkie i finansowe agencji, agencja może podejmować działania wykraczające poza dziedziny tematyczne określone w wieloletnich ramach prac zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 168/2007,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 439/2010 z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie utworzenia Europejskiego Urzędu Wsparcia w dziedzinie Azylu (Dz.U. L 132 z 29.5.2010, s. 11).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiające Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. L 349 z 25.11.2004, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 i decyzję Rady 2005/267/WE (Dz.U. L 251 z 16.9.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2008/381/WE z dnia 14 maja 2008 r. w sprawie ustanowienia Europejskiej Sieci Migracyjnej (Dz.U. L 131 z 21.5.2008, s. 7).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1922/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (Dz.U. L 403 z 30.12.2006, s. 9).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 526/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 460/2004 (Dz.U. L 165 z 18.6.2013, s. 41).

⁽⁸⁾ Decyzja Rady 2002/187/WSiSW z dnia 28 lutego 2002 r. ustanawiająca Eurojust w celu zintensyfikowania walki z poważną przestępczością (Dz.U. L 63 z 6.3.2002, s. 1).

⁽⁹⁾ Decyzja Rady 2009/371/WSiSW z dnia 6 kwietnia 2009 r. ustanawiająca Europejski Urząd Policji (Europol) (Dz.U. L 121 z 15.5.2009, s. 37).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2219 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL) oraz zastępujące i uchylające decyzję Rady 2005/681/WSiSW (Dz.U. L 319 z 4.12.2015, s. 1).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1365/75 z dnia 26 maja 1975 r. w sprawie utworzenia Europejskiej Fundacji na Rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (Dz.U. L 139 z 30.5.1975, s. 1).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1077/2011 z dnia 25 października 2011 r. ustanawiające Europejską Agencję ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (Dz.U. L 286 z 1.11.2011, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wieloletnie ramy prac

1. Niniejszym ustanawia się wieloletnie ramy prac Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „agencją”) na lata 2018–2022.
2. Agencja, zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 168/2007, wykonuje swoje zadania przewidziane w art. 4 ust. 1 tego rozporządzenia w dziedzinach tematycznych określonych w art. 2 niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Dziedziny tematyczne

Określa się następujące dziedziny tematyczne:

- a) ofiary przestępstw oraz dostęp do wymiaru sprawiedliwości;
- b) równość i dyskryminacja ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub przekonania, poglądy polityczne lub wszelkie inne poglądy, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną;
- c) społeczeństwo informacyjne oraz, w szczególności, poszanowanie życia prywatnego i ochrona danych osobowych;
- d) współpraca wymiarów sprawiedliwości, z wyjątkiem spraw karnych;
- e) migracja, granice, azyl i integracja uchodźców i migrantów;
- f) rasizm, ksenofobia i podobne formy nietolerancji;
- g) prawa dziecka;
- h) integracja i włączenie społeczne Romów.

Artykuł 3

Komplementarność i współpraca z innymi organami

1. W celu wdrożenia wieloletnich ram prac agencja zapewnia właściwą współpracę i koordynację z odpowiednimi instytucjami, organami, biurami i agencjami Unii, z państwami członkowskimi, z organizacjami międzynarodowymi oraz ze społeczeństwem obywatelskim zgodnie z art. 6, 7, 8 i 10 rozporządzenia (WE) nr 168/2007.
2. Agencja zajmuje się kwestiami dotyczącymi dyskryminacji ze względu na płeć jedynie jako częścią jej zadań dotyczących ogólnych kwestii związanych z dyskryminacją, o których mowa w art. 2 lit b), i w stopniu odpowiadającym tym zadaniom, przy czym zbieranie danych na temat równości płci i dyskryminacji ze względu na płeć jest zadaniem Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE). Agencja i EIGE współpracują zgodnie z umową o współpracy z dnia 22 listopada 2010 r.
3. Agencja współpracuje z innymi organami, biurami i agencjami Unii, takimi jak: Europejska Fundacja na Rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (Eurofound), zgodnie z umową o współpracy z dnia 8 października 2009 r.; Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex), zgodnie z umową o współpracy z dnia 26 maja 2010 r.; Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO), zgodnie z porozumieniem roboczym z dnia 11 czerwca 2013 r.; Eurojust, zgodnie z protokołem ustaleń z dnia 3 listopada 2014 r.; oraz Europejska Agencja ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), zgodnie z porozumieniem roboczym z dnia 6 lipca 2016 r. Ponadto agencja współpracuje z Europejskim Urzędem Policji (Europol), Agencją Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL) oraz Europejską Siecią Migracyjną, zgodnie z umowami o współpracy, które zostaną zawarte w przyszłości. Współpraca z nimi ogranicza się do działań wpisujących się w zakres dziedzin tematycznych określonych w art. 2.
4. Agencja wykonuje swoje zadania związane ze społeczeństwem informacyjnym oraz, w szczególności, związane z poszanowaniem życia prywatnego i ochrony danych osobowych we współpracy z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych (EDPS), Europejską Radą Ochrony Danych, Agencją Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA) oraz Wspólnym Centrum Badawczym Komisji Europejskiej (JRC), oraz w sposób komplementarny wobec działalności tych podmiotów.

5. Agencja koordynuje swoją działalność z pracami Rady Europy zgodnie z art. 9 rozporządzenia (WE) nr 168/2007 oraz Umową między Wspólnotą Europejską a Radą Europy w sprawie współpracy między Agencją Praw Podstawowych Unii Europejskiej a Radą Europy ⁽¹⁾, do której odsyła przywołany artykuł.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 grudnia 2017 r.

W imieniu Rady
A. ANVELT
Przewodniczący

⁽¹⁾ Umowa między Wspólnotą Europejską a Radą Europy w sprawie współpracy między Agencją Praw Podstawowych Unii Europejskiej a Radą Europy (Dz.U. L 186 z 15.7.2008, s. 7).

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2017/2270

z dnia 9 października 2017 r.

w sprawie zawarcia Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 i 209, w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z decyzją Rady 2012/273/UE ⁽²⁾ Umowa ramowa o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony, została podpisana dnia 30 kwietnia 2013 r., z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.

(2) Umowa powinna zostać zatwierdzona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Umowa ramowa o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony, zostaje niniejszym zatwierdzona w imieniu Unii.

Tekst Umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa przewodniczy Wspólnemu Komitetowi przewidzianemu w art. 56 Umowy.

Unia lub, w stosownych przypadkach, Unia i państwa członkowskie są reprezentowane we Wspólnym Komitecie w zależności od przedmiotu sprawy.

⁽¹⁾ Zgoda z dnia 15 lutego 2017 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2012/273/UE z dnia 14 maja 2012 r. w sprawie podpisania w imieniu Unii Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony (Dz.U. L 134 z 24.5.2012, s. 4).

Artykuł 3

Przewodniczący Rady, w imieniu Unii, dokonuje powiadomienia, o którym mowa w art. 63 ust. 1 Umowy ⁽¹⁾.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 9 października 2017 r.

W imieniu Rady

S. KIISLER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Data wejścia w życie Umowy zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

UMOWA RAMOWA

o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią”,

oraz

KRÓLESTWO BELGII,

REPUBLIKA BUŁGARI,

REPUBLIKA CZESKA,

KRÓLESTWO DANII,

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,

REPUBLIKA ESTOŃSKA,

IRLANDIA,

REPUBLIKA GRECKA,

KRÓLESTWO HISZPANII,

REPUBLIKA FRANCUSKA,

REPUBLIKA WŁOSKA,

REPUBLIKA CYPRYJSKA,

REPUBLIKA ŁOTEWSKA,

REPUBLIKA LITEWSKA,

WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA,

REPUBLIKA WĘGIERSKA,

MALTA,

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW,

REPUBLIKA AUSTRII,

RZECZPOSPOLITA POLSKA,

REPUBLIKA PORTUGALSKA,

RUMUNIA,

REPUBLIKA SŁOWENII,

REPUBLIKA SŁOWACKA,

REPUBLIKA FINLANDII,

KRÓLESTWO SZWECJI,

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

Umawiające się Strony Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zwane dalej „państwami członkowskimi”,

z jednej strony, oraz

RZĄD MONGOLII, zwany dalej „Mongolią”

z drugiej strony,

zwane dalej wspólnie „Stronami”,

ZWAŻYWSZY na tradycyjną przyjaźń między Stronami oraz łączące je więzi historyczne, polityczne i gospodarcze,

MAJĄC NA UWADZE, że Strony przywiązują szczególne znaczenie do wszechstronnego charakteru ich wzajemnych stosunków,

MAJĄC NA UWADZE, że Strony uważają, iż niniejsza umowa stanowi część szerszych i spójnych stosunków między nimi w ramach porozumień, których obie Strony są stronami,

POTWIERDZAJĄ zobowiązanie Stron do przestrzegania zasad demokratycznych, praworządności, praw człowieka i podstawowych wolności, w tym praw osób należących do mniejszości, określonych m.in. w Karcie Narodów Zjednoczonych, Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka przyjętej przez Organizację Narodów Zjednoczonych oraz innych odpowiednich instrumentach międzynarodowych dotyczących praw człowieka, a także potwierdzając wolę Stron do zwiększania przestrzegania tych zasad,

POTWIERDZAJĄ swoje przywiązanie do zasad praworządności, przestrzegania prawa międzynarodowego, dobrego zarządzania oraz walki z korupcją oraz swoje pragnienie propagowania postępu gospodarczego i społecznego swoich narodów, przy uwzględnieniu zasady zrównoważonego rozwoju i wymogów związanych z ochroną środowiska,

POTWIERDZAJĄ swoje pragnienie wzmocnienia współpracy między Stronami, w oparciu o te wspólne wartości,

POTWIERDZAJĄ swoje pragnienie propagowania postępu gospodarczego i społecznego swoich narodów, przy uwzględnieniu zasady zrównoważonego rozwoju we wszystkich jego wymiarach,

POTWIERDZAJĄC swoje zobowiązanie do propagowania pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego oraz do zaangażowania się w skuteczne działania wielostronne oraz pokojowe rozwiązywanie sporów, zwłaszcza poprzez współpracę w tym celu w ramach Narodów Zjednoczonych,

POTWIERDZAJĄC swoje pragnienie wzmocnienia współpracy w kwestiach politycznych i gospodarczych, jak również w zakresie stabilności międzynarodowej, sprawiedliwości i bezpieczeństwa jako podstawowego warunku propagowania zrównoważonego rozwoju społecznego i gospodarczego, eliminacji ubóstwa oraz osiągnięcia milenijnych celów rozwoju,

MAJĄC NA UWADZE, że Strony uważają terroryzm za zagrożenie dla globalnego bezpieczeństwa oraz zamierzają zintensyfikować swój dialog i współpracę w walce z terroryzmem, zgodnie z odpowiednimi aktami RB ONZ, a zwłaszcza rezolucją RB ONZ nr 1373. Europejska strategia bezpieczeństwa, przyjęta przez Radę Europejską w grudniu 2003 r., uznaje terroryzm za główne zagrożenie dla bezpieczeństwa. W tym względzie Unia Europejska wprowadziła najważniejsze środki, w tym plan działania dotyczący zwalczania terroryzmu, przyjęty w 2001 r. i zaktualizowany w 2004 r., oraz ważną deklarację w sprawie zwalczania terroryzmu z dnia 25 marca 2004 r., w następstwie zamachów w Madrycie. Unia Europejska przyjęła również strategię UE w dziedzinie walki z terroryzmem w grudniu 2005 r.,

WYRAŻAJĄC swoje pełne zobowiązanie do zapobiegania i zwalczania wszelkich form terroryzmu oraz do rozwijania współpracy w walce z terroryzmem, oraz do zwalczania przestępczości zorganizowanej,

MAJĄC NA UWADZE, że Strony potwierdzają, iż skuteczne środki zwalczania terroryzmu i ochrony praw człowieka powinny się uzupełniać i wzajemnie wspierać,

POTWIERDZAJĄC, że najpoważniejsze przestępstwa mające znaczenie dla społeczności międzynarodowej nie mogą pozostać bezkarne i że ich efektywne ściganie musi zostać zapewnione poprzez podjęcie środków na poziomie krajowym oraz usprawnienie współpracy na poziomie globalnym,

ZWAŻYWSZY, że ustanowienie i skuteczne funkcjonowanie Międzynarodowego Trybunału Karnego stanowi istotne osiągnięcie dla pokoju i sprawiedliwości na świecie, a Rada Unii Europejskiej przyjęła dnia 16 czerwca 2003 r. wspólne stanowisko w sprawie MTK, którego następstwem było przyjęcie dnia 4 lutego 2004 r. planu działania,

MAJĄC NA UWADZE, że Strony zgadzają się również, iż rozprzestrzenianie broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia stanowi poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa międzynarodowego i pragną pogłębić dialog i współpracę w tej dziedzinie. Przyjęcie w drodze konsensusu rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) stanowi podstawę zobowiązania całej społeczności międzynarodowej do zwalczania rozprzestrzeniania broni masowego rażenia, Rada Unii Europejskiej przyjęła dnia 17 listopada 2003 r. politykę UE ukierunkowaną na wprowadzenie kwestii nierozprzestrzeniania broni do stosunków UE z państwami trzecimi. Rada Europejska przyjęła również dnia 12 grudnia 2003 r. strategię zwalczania rozpowszechniania,

MAJĄC NA UWADZE, że Rada Europejska stwierdziła, iż broń strzelecka i lekka (BSiL) stanowi rosnące zagrożenie dla pokoju, bezpieczeństwa i rozwoju, oraz przyjęła dnia 13 stycznia 2006 r. strategię w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia BSiL i amunicji do tych rodzajów broni. W strategii tej Rada Europejska podkreśliła potrzebę zapewnienia kompleksowego i spójnego podejścia w ramach polityki bezpieczeństwa i polityki rozwojowej,

WYRAŻAJĄC swoje pełne zobowiązanie do propagowania zrównoważonego rozwoju w jego wszystkich aspektach, w tym ochrony środowiska i skutecznej współpracy w celu zwalczania zmian klimatu, bezpieczeństwa żywności, a także skutecznego propagowania i wdrażania uznanych na forum międzynarodowym norm pracy i norm socjalnych,

PODKREŚLAJĄC znaczenie pogłębiania stosunków i współpracy w dziedzinach takich jak readmisja, polityka azylowa i wizowa, oraz wspólnego rozwiązywania kwestii migracji i handlu ludźmi,

PONOWNIE PODKREŚLAJĄC znaczenie handlu w swoich stosunkach dwustronnych, zwłaszcza handlu surowcami, oraz podkreślając swoje zaangażowanie w uzgodnienie szczegółowych przepisów dotyczących surowców w Podkomitecie ds. Handlu i Inwestycji,

ZAUWAŻAJĄC, że postanowienia niniejszej umowy wchodzące w zakres części trzeciej tytułu V Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wiążą Zjednoczone Królestwo i Irlandię jako odrębne Umawiające się Strony, nie zaś jako część Unii Europejskiej, chyba że Unia Europejska wraz ze Zjednoczonym Królestwem lub Irlandią wspólnie poinformują Mongolię, że Zjednoczone Królestwo lub Irlandia są nimi związane jako część Unii Europejskiej zgodnie z protokołem nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Jeżeli Zjednoczone Królestwo lub Irlandia przestaną być związane umową jako część Unii Europejskiej zgodnie z art. 4a protokołu nr 21, Unia Europejska wraz ze Zjednoczonym Królestwem lub Irlandią natychmiast poinformują Mongolię o wszelkich zmianach w ich stanowisku, w którym to przypadku pozostaną nadal związane postanowieniami umowy indywidualnie. To samo dotyczy Danii, zgodnie z protokołem w sprawie stanowiska Danii załączonym do wspomnianych Traktatów,

POTWIERDZAJĄC zobowiązanie do umacniania istniejących stosunków między Stronami, mając na względzie zacieśnienie współpracy między nimi oraz ich wspólną chęć do konsolidacji, pogłębienia i zróżnicowania wzajemnych stosunków w obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, w oparciu o równość, niedyskryminację i wzajemne korzyści,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

TYTUŁ I

CHARAKTER I ZAKRES

Artykuł 1

Zasady ogólne

1. Poszanowanie zasad demokracji i praw człowieka, określonych w Powszechnej deklaracji praw człowieka i innych międzynarodowych aktach prawnych dotyczących praw człowieka, oraz zasady praworządności stanowi fundament polityki wewnętrznej i międzynarodowej obu Stron oraz zasadniczy element niniejszej umowy.
2. Strony potwierdzają wspólne wartości określone w Karcie Narodów Zjednoczonych.
3. Strony potwierdzają zobowiązanie do promowania wszystkich aspektów zrównoważonego rozwoju, współpracy w celu sprostania wyzwaniom związanym ze zmianą klimatu i globalizacją, oraz do przyczyniania się do osiągnięcia uznanych na szczeblu międzynarodowym celów rozwojowych, w szczególności celów zawartych w milenijnych celach rozwoju. Strony potwierdzają swoje zaangażowanie w osiągnięcie wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego oraz struktur społecznych sprzyjających włączeniu społecznemu.
4. Strony potwierdzają swoje zobowiązanie do respektowania deklaracji paryskiej z 2005 r. w sprawie skuteczności pomocy oraz zgadzają się co do zacieśnienia współpracy w celu dalszej poprawy wyników osiągniętych w zakresie rozwoju.

5. Strony potwierdzają swoje przywiązanie do zasad dobrego zarządzania, w tym niezależności sądownictwa oraz walki z korupcją.

Artykuł 2

Cele współpracy

W celu zacieśnienia stosunków dwustronnych Strony zobowiązują się prowadzić wszechstronny dialog i promować dalszą współpracę we wszystkich sektorach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania. Ich wysiłki będą w szczególności miały na celu:

- a) nawiązanie współpracy politycznej i gospodarczej w ramach wszystkich właściwych organizacji i forów regionalnych i międzynarodowych;
- b) nawiązanie współpracy w zakresie zwalczania najcięższych przestępstw wzbudzających niepokój społeczności międzynarodowej;
- c) nawiązanie współpracy w zakresie przeciwdziałania rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia oraz broni strzeleckiej i lekkiej;
- d) rozwój handlu i inwestycji między Stronami przynoszący wzajemne korzyści; nawiązanie współpracy we wszystkich dziedzinach handlu i inwestycji będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w celu ułatwienia przepływu towarów i inwestycji oraz zapobiegania powstawaniu przeszkód w handlu i inwestycjach, a także usuwania takich przeszkód;
- e) nawiązanie współpracy w dziedzinie sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa, w tym praworządności i współpracy prawnej, ochrony danych, migracji, przemytu i handlu ludźmi, zwalczania przestępczości zorganizowanej, terroryzmu, prania pieniędzy i nielegalnych narkotyków;
- f) nawiązanie współpracy we wszystkich innych sektorach stanowiących przedmiot wzajemnego zainteresowania, zwłaszcza w zakresie polityki makroekonomicznej oraz usług finansowych, podatków i cel, w tym dobrego zarządzania w dziedzinie podatków, polityki przemysłowej oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MSP), społeczeństwa informacyjnego, sektora audiowizualnego i mediów, nauki i technologii, energii, transportu, oświaty i kultury, środowiska naturalnego i zasobów naturalnych, rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich, zdrowia, zatrudnienia oraz spraw społecznych i statystyk;
- g) zwiększenie udziału obu Stron w ponadregionalnych i regionalnych programach współpracy, w których możliwy jest udział drugiej Strony;
- h) podniesienie roli i statusu Stron w swoich wzajemnych regionach;
- i) promowanie porozumienia między obywatelami poprzez współpracę różnych podmiotów pozarządowych, takich jak niezależne ośrodki badawcze, środowisko uniwersyteckie, społeczeństwo obywatelskie oraz media, w formie seminariów, konferencji, kontaktów młodzieżowych i innych działań;
- j) propagowanie eliminowania ubóstwa w kontekście zrównoważonego rozwoju oraz stopniowego włączenia Mongolii do gospodarki światowej.

Artykuł 3

Przeciwdziałanie rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia

1. Strony uznają, że rozprzestrzenianie broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia bez względu na to, czy jest to działalność państw, czy innych grup, stanowi jedno z największych zagrożeń dla stabilności i bezpieczeństwa w wymiarze międzynarodowym.

2. Strony postanawiają w związku z tym współpracować i przeciwdziałać rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia poprzez pełne przestrzeganie i wdrażanie na poziomie krajowym zobowiązań podjętych przez Strony w ramach międzynarodowych traktatów i porozumień o rozbrojeniu i nierozprzestrzenianiu oraz innych odnośnych zobowiązań międzynarodowych, takich jak rezolucja Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1540. Strony uzgadniają, że niniejsze postanowienie stanowi zasadniczy element umowy.

3. Strony zgadzają się również współpracować i wspierać walkę z rozprzestrzenianiem broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia poprzez:

- podejmowanie kroków mających na celu, stosownie do okoliczności, podpisanie, ratyfikację lub przystąpienie do wszystkich innych odpowiednich instrumentów międzynarodowych oraz ich pełne wdrożenie;

— stworzenie skutecznego systemu kontroli wywozu na poziomie krajowym pozwalającego na kontrolę wywozu i tranzytu towarów związanych z BMR, w tym kontrolę ostatecznego użycia technologii podwójnego zastosowania pod kątem BMR, oraz obejmującego skuteczne sankcje w przypadku naruszenia kontroli wywozu.

4. Strony zgadzają się ustanowić regularny dialog polityczny, który będzie towarzyszył tym elementom i je konsolidował. Ten dialog może się odbywać na szczeblu regionalnym.

Artykuł 4

Broń strzelecka i lekka

1. Strony uznają, że nielegalna produkcja broni strzeleckiej i lekkiej, jej transfer i obrót nią, w tym amunicją do tej broni, a także nadmierne gromadzenie, nieprawidłowe zarządzanie, niewłaściwie zabezpieczone zapasy oraz niekontrolowane rozprzestrzenianie nadal stwarzają poważne zagrożenie dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego.

2. Strony postanawiają przestrzegać zobowiązań każdej ze Stron dotyczących rozwiązania wszystkich aspektów nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką, w tym amunicją do niej, oraz w pełni wywiązać się z tych zobowiązań w ramach istniejących porozumień międzynarodowych i rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ oraz zobowiązań w ramach innych instrumentów międzynarodowych mających zastosowanie w tej dziedzinie, takich jak Program działania ONZ na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi BSIL, zwalczania i eliminowania go we wszystkich aspektach.

3. Strony postanawiają współpracować oraz dbać o skoordynowanie, wzajemne uzupełnianie się oraz synergię swoich wysiłków służących rozwiązaniu problemu nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką, w tym amunicją do niej, na poziomie światowym, regionalnym, ponadregionalnym oraz krajowym, a także postanawiają nawiązać regularny dialog polityczny, który będzie towarzyszył tym wysiłkom i je konsolidował.

Artykuł 5

Najcięższe przestępstwa wzbudzające niepokój społeczności międzynarodowej (Międzynarodowy Trybunał Karny)

1. Strony potwierdzają, że najcięższe przestępstwa wzbudzające niepokój całej społeczności międzynarodowej nie mogą pozostawać bezkarne i że należy zapewnić ich skuteczne ściganie poprzez podejmowanie środków, odpowiednio, na szczeblu krajowym i międzynarodowym, w tym poprzez Międzynarodowy Trybunał Karny. Strony uznają, że ustanowienie skutecznie działającego Międzynarodowego Trybunału Karnego stanowi znaczące osiągnięcie na rzecz pokoju i sprawiedliwości na świecie.

2. Strony postanawiają współpracować oraz podjąć niezbędne środki, stosownie do okoliczności, w celu pełnego wspierania uniwersalności stosowania i nienaruszalności statutu rzymskiego i powiązanych instrumentów, a także zgadzają się zacieśniać swoją współpracę z Międzynarodowym Trybunałem Karnym. Strony zobowiązują się wdrażać statut rzymski oraz podjąć niezbędne kroki w celu ratyfikacji powiązanych instrumentów (takich jak umowa w sprawie przywilejów i immunitetów MTK).

3. Strony zgadzają się, że korzystne byłoby prowadzenie dialogu w tej kwestii.

Artykuł 6

Współpraca w zwalczaniu terroryzmu

1. Strony zgadzają się współpracować przy zapobieganiu aktom terroryzmu i przy zwalczaniu takich aktów, potwierdzając znaczenie walki z terroryzmem, zgodnie z obowiązującymi konwencjami międzynarodowymi, w tym międzynarodowym prawem humanitarnym i prawami człowieka, jak również własnymi odpowiednimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi, równocześnie biorąc pod uwagę Globalną Strategię Zwalczania Terroryzmu ONZ, zawartą w rezolucji Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 60/288 z dnia 8 września 2006 r.

2. Strony współpracują przede wszystkim:

- a) w ramach pełnego wdrożenia rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1373 i nr 1267 oraz kolejnych rezolucji, w tym nr 1822, jak również innych odpowiednich rezolucji ONZ i swoich odpowiednich zobowiązań na mocy innych istotnych konwencji i instrumentów międzynarodowych;
- b) poprzez wymianę informacji o terrorystach, grupach terrorystycznych oraz ich sieciach wsparcia zgodnie z prawem międzynarodowym i krajowym;

- c) poprzez wymianę opinii o środkach i metodach stosowanych w celu zwalczania terroryzmu, w tym w dziedzinie szkoleń oraz technologii, oraz wymianę wiedzy fachowej związanej z zapobieganiem terroryzmowi;
- d) poprzez współpracę mającą na celu pogłębienie konsensusu międzynarodowego w odniesieniu do walki z terroryzmem, w tym definicji prawnej aktów terrorystycznych, a zwłaszcza poprzez działanie na rzecz osiągnięcia porozumienia w odniesieniu do kompleksowej konwencji w sprawie terroryzmu międzynarodowego;
- e) poprzez dzielenie się odpowiednimi najlepszymi praktykami w zakresie ochrony praw człowieka w walce z terroryzmem;
- f) poprzez skuteczną realizację i zacieśnianie swojej współpracy w zwalczaniu terroryzmu w ramach ASEM.

TYTUŁ II

WSPÓŁPRACA DWUSTRONNA, REGIONALNA I MIĘDZYNARODOWA

Artykuł 7

Współpraca między Mongolią a UE w zakresie zasad, norm i standardów

1. Strony zobowiązują się osiągnąć europejskie wspólne zasady, normy i standardy w Mongolii oraz współpracować w propagowaniu wymiany informacji i dzielenia się doświadczeniami w celu ich wprowadzenia i wdrożenia.
2. Strony starają się wzmocnić dialog i współpracę między swoimi władzami w zakresie kwestii standaryzacji, które zgodnie z ustaleniami Stron mogą obejmować utworzenie ram współpracy ułatwiających wymianę ekspertów, informacji i wiedzy fachowej.

Artykuł 8

Współpraca w ramach organizacji regionalnych i międzynarodowych

1. Strony postanawiają wymieniać opinie i współpracować w ramach forów i organizacji regionalnych i międzynarodowych, takich jak ONZ oraz odpowiednie agencje, programy i organy ONZ, Światowa Organizacja Handlu, Traktat o przyjaźni i współpracy oraz dialogu Azja-Europa (ASEM).
2. Strony postanawiają również propagować współpracę między niezależnymi ośrodkami badawczymi, pracownikami akademickimi, organizacjami pozarządowymi oraz mediami w dziedzinach objętych niniejszą umową. Współpraca ta może w szczególności obejmować organizację programów szkoleniowych, warsztatów i seminariów, wymianę ekspertów, badania i inne działania uzgodnione przez Strony.

Artykuł 9

Współpraca regionalna i dwustronna

1. We wszystkich sektorach objętych dialogiem i współpracą, które ustanawia się na mocy niniejszej umowy, oraz kładąc przy tym odpowiedni nacisk na kwestie objęte współpracą dwustronną, obie strony zgadzają się kontynuować powiązane działania na szczeblu dwustronnym, regionalnym lub poprzez połączenie obu tych wymiarów. Przy wyborze odpowiednich ram działania Strony będą dążyły do maksymalizacji uzyskanego wpływu na wszystkie zainteresowane strony oraz do umocnienia ich zaangażowania, przy jednoczesnym jak najlepszym wykorzystaniu dostępnych zasobów, uwzględnieniu politycznej i instytucjonalnej wykonalności oraz zapewnieniu spójności z innymi działaniami, w które zaangażowane są Unia Europejska i inni partnerzy ASEM.
2. Strony mogą we właściwych przypadkach postanowić o rozszerzeniu wsparcia finansowego na działania w ramach współpracy w dziedzinach objętych umową oraz na działania powiązane, zgodnie z ich odpowiednimi procedurami finansowymi i zasobami.

TYTUŁ III

WSPÓŁPRACA W ZAKRESIE ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU

Artykuł 10

Zasady ogólne

1. Głównym celem współpracy rozwojowej jest ograniczenie ubóstwa poprzez realizację milenijnych celów rozwoju w kontekście zrównoważonego rozwoju i integracji z gospodarką światową. Strony zgadzają się prowadzić regularny dialog w sprawie współpracy w zakresie rozwoju zgodnie z odpowiednimi priorytetami każdej ze Stron i obszarami będącymi przedmiotem wspólnego zainteresowania.
2. Strategie współpracy rozwojowej Stron mają na celu między innymi:
 - a) promowanie rozwoju ludzkiego i społecznego;
 - b) osiągnięcie zrównoważonego wzrostu gospodarczego;

- c) promowanie zrównoważenia środowiskowego i regeneracji środowiska oraz najlepszych praktyk w tej dziedzinie, a także zachowania zasobów naturalnych;
- d) zapobieganie zmianie klimatu i zwalczanie jej skutków;
- e) wspieranie polityki i instrumentów mających na celu dalszą integrację z gospodarką światową i międzynarodowym systemem handlu;
- f) ustanowienie procesów zgodnych z zasadami zawartymi w deklaracji paryskiej w sprawie skuteczności pomocy, w programie działania z Akry i z innymi zobowiązaniami międzynarodowymi mającymi na celu poprawę świadczenia i skuteczności pomocy.

Artykuł 11

Rozwój gospodarczy

1. Celem Stron jest propagowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego, ograniczenie ubóstwa oraz ograniczenie rozbieżności społeczno-gospodarczych.
2. Strony potwierdzają swoje zobowiązanie do osiągnięcia milenijnych celów rozwoju, powinny również potwierdzić swoje zobowiązania w zakresie deklaracji paryskiej w sprawie skuteczności pomocy z 2005 r.
3. Umowa powinna również mieć na celu uwzględnienie zobowiązań w zakresie społecznych i środowiskowych aspektów handlu, potwierdzając ponownie, że handel powinien propagować zrównoważony rozwój we wszystkich jego aspektach, a także oceny swoich skutków gospodarczych, społecznych i środowiskowych.

Artykuł 12

Rozwój społeczny

1. Strony mają na celu podkreślenie potrzeby prowadzenia wzajemnie się wspierającej polityki gospodarczej i społecznej, podkreślenie istotnej roli stworzenia godnej pracy oraz zobowiązania Stron do wspierania dialogu społecznego.
2. Strony zamierzają przyczynić się do skutecznego wdrażania podstawowych standardów pracy Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) oraz zacieśniania współpracy w zakresie zatrudnienia i kwestii społecznych.
3. Strony zamierzają ponadto propagować politykę mającą na celu zagwarantowanie dostępności i dostaw żywności dla ludności oraz paszy dla zwierząt gospodarskich, w sposób zrównoważony oraz przyjazny dla środowiska.

Artykuł 13

Środowisko

1. Strony potwierdzają potrzebę wysokiego poziomu ochrony środowiska oraz ochrony zasobów naturalnych i bioróżnorodności oraz zarządzania nimi, w tym lasami, zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju.
2. Strony zamierzają propagować ratyfikację i wprowadzenie w życie wielostronnych porozumień w sprawie środowiska oraz przestrzeganie zasad w nich zawartych w dziedzinie środowiska.
3. Strony zamierzają wzmocnić współpracę w zakresie globalnych kwestii ochrony środowiska, zwłaszcza zmiany klimatu.

TYTUŁ IV

WSPÓŁPRACA W ZAKRESIE HANDLU I INWESTYCJI

Artykuł 14

Zasady ogólne

1. Strony podejmują dialog na temat dwustronnego i wielostronnego handlu oraz kwestii związanych z handlem, mając na względzie zacieśnienie dwustronnych stosunków handlowych i rozwój wielostronnego systemu handlowego.
2. Strony zobowiązują się wspierać rozwój i zróżnicowanie wzajemnej wymiany handlowej w jak największym stopniu i w sposób przynoszący wzajemne korzyści. Strony zobowiązują się do stworzenia lepszych warunków wzajemnego dostępu do swoich rynków poprzez dążenie do eliminacji barier w handlu, w szczególności poprzez terminową likwidację barier pozataryfowych oraz podejmowanie działań poprawiających przejrzystość, z uwzględnieniem prac prowadzonych w tej dziedzinie przez organizacje międzynarodowe.

3. Uznając, że handel odgrywa istotną rolę w rozwoju oraz że pomoc w formie systemu preferencji taryfowych okazała się bardzo korzystna dla krajów rozwijających się, Strony starają się zwiększyć swój udział w konsultacjach dotyczących takiej pomocy, w pełnej zgodności z zasadami WTO.
4. Strony informują się wzajemnie o rozwoju polityki handlowej i polityki w kwestiach związanych z handlem, takich jak polityka rolna, bezpieczeństwo żywności, ochrona konsumentów i środowiska.
5. Strony wspierają dialog i współpracę w celu rozwijania stosunków handlowych i inwestycyjnych, w tym rozwiązywania problemów handlowych, w dziedzinach o których mowa w art. 10-27 oraz w innych kwestiach.

Artykuł 15

Kwestie sanitarne i fitosanitarne

1. Strony współpracują w zakresie bezpieczeństwa żywności oraz kwestii sanitarnych i fitosanitarnych w celu ochrony życia i zdrowia ludzi, zwierząt i roślin na terytoriach Stron.
2. Strony prowadzą rozmowy i wymieniają informacje na temat swoich odpowiednich środków, określonych w porozumieniu Światowej Organizacji Handlu (WTO) w sprawie środków sanitarnych i fitosanitarnych, Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin, Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt oraz Komisji Kodeksu Żywnościowego (CODEX Alimentarius).
3. Strony postanawiają zwiększyć wzajemne zrozumienie i zacieśnić współpracę w kwestiach sanitarnych i fitosanitarnych oraz w zakresie dobrostanu zwierząt. Tego rodzaju budowanie potencjału odnosi się do konkretnych potrzeb każdej ze Stron i jest przeprowadzane w celu wspierania danej Strony w dostosowaniu się do ram prawnych drugiej Strony.
4. Strony w odpowiednim czasie nawiązują dialog w kwestiach sanitarnych i fitosanitarnych na wniosek jednej ze Stron o rozważenie zagadnień sanitarnych i fitosanitarnych oraz innych pilnych związanych z nimi kwestii objętych niniejszym artykułem.

Artykuł 16

Barier techniczne w handlu

Strony wspierają stosowanie międzynarodowych norm oraz współpracują i wymieniają informacje dotyczące norm, procedur oceny zgodności i przepisów technicznych, szczególnie w ramach porozumienia WTO w sprawie barier technicznych w handlu.

Artykuł 17

Współpraca celna

1. Strony zwrócą szczególną uwagę na zwiększenie bezpieczeństwa handlu międzynarodowego, w tym usług transportowych, na zapewnienie skutecznego i efektywnego egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne oraz na zapewnienie równowagi między ułatwieniami w handlu a walką z oszustwami i nieprawidłowościami.
2. Bez uszczerbku dla innych form współpracy ustanowionych niniejszą umową, Strony wyrażają zainteresowanie rozważeniem zawarcia w przyszłości protokołów o współpracy celnej i o wzajemnej pomocy, w ramach instytucjonalnych określonych w niniejszej umowie.

Artykuł 18

Ułatwienia w handlu

Strony dzielą się doświadczeniami i badają możliwości uproszczenia procedur przywozowych, wywozowych i innych procedur celnych, zapewnienia przejrzystości przepisów celnych i handlowych, rozwijania współpracy celnej oraz skutecznych mechanizmów wzajemnej pomocy administracyjnej, a także dążą do zbieżności poglądów i wspólnych działań w kontekście odpowiednich inicjatyw międzynarodowych, w tym ułatwień w handlu.

*Artykuł 19***Inwestycje**

Strony wspierają większy przepływ inwestycji poprzez rozwój atrakcyjnych i stabilnych warunków dla wzajemnych inwestycji dzięki konsekwentnemu dialogowi, którego celem jest umacnianie zrozumienia i współpracy w zakresie inwestycji, badanie mechanizmów administracyjnych ułatwiających przepływy inwestycji oraz promowanie stabilnych, przejrzystych, otwartych i niedyskryminacyjnych warunków dla inwestorów.

*Artykuł 20***Polityka konkurencji**

Strony promują skuteczne ustanowienie i stosowanie zasad konkurencji oraz rozpowszechnianie informacji w celu wspierania przejrzystości oraz pewności prawnej dla przedsiębiorstw działających na rynkach drugiej Strony. Strony powinny wymieniać opinie w kwestiach dotyczących praktyk antykonkurencyjnych, które mogłyby negatywnie wpłynąć na handel dwustronny oraz przepływy inwestycyjne.

*Artykuł 21***Usługi**

Strony rozpoczną regularny dialog mający na celu w szczególności wymianę informacji o swoich wewnętrznych regulacjach i przepisach, wspieranie dostępu do rynków drugiej strony, wspieranie dostępu do kapitału i technologii oraz wspieranie handlu usługami między oboma regionami i na rynkach krajów trzecich.

*Artykuł 22***Przepływy kapitału**

Strony dążą do ułatwienia przepływu kapitału w celu propagowania celów umowy.

*Artykuł 23***Zamówienia publiczne**

Strony mają na celu ustanowienie zasad proceduralnych, w tym odpowiedniej przejrzystości oraz przepisów umożliwiających zaskarżenie, które wspierają utworzenie skutecznego systemu zamówień propagującego optymalny stosunek ceny do jakości w zamówieniach publicznych oraz ułatwiającego handel międzynarodowy.

Strony działają na rzecz osiągnięcia wzajemnego otwarcia swoich rynków zamówień rządowych, w celu osiągnięcia wzajemnych korzyści.

*Artykuł 24***Przejrzystość**

Strony uznają znaczenie przejrzystości oraz odpowiednich procedur przy zarządzaniu swoimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi dotyczącymi handlu; w tym celu potwierdzają one swoje zobowiązania określone w art. X GATT z 1994 r. oraz art. III GATS.

*Artykuł 25***Surowce**

1. Strony postanawiają zacieśnić współpracę oraz propagować wzajemne zrozumienie między obiema Stronami w dziedzinie surowców.

2. Współpraca ta oraz propagowanie wzajemnego zrozumienia powinno dotyczyć takich kwestii jak ramy regulacyjne dla sektorów surowców (w tym zarządzanie dochodami z górnictwa na rzecz rozwoju społeczno-gospodarczego oraz ochrona środowiska i przepisy bezpieczeństwa dotyczące górnictwa oraz sektorów surowców) oraz handel surowcami. W celu propagowania ściślejszej współpracy i wzajemnego zrozumienia każda ze Stron może wystąpić z wnioskiem o doraźne spotkanie dotyczące surowców.

3. Strony uznają, że przejrzyste, niedyskryminacyjne, nie powodujące zakłóceń i oparte na poszanowaniu przepisów otoczenie regulacyjne jest najlepszym sposobem stworzenia warunków sprzyjających bezpośrednim inwestycjom zagranicznym w produkcję i handel surowcami.
4. Strony postanawiają propagować współpracę przy usuwaniu barier dla handlu surowcami, uwzględniając swoje odpowiednie strategie i cele gospodarcze i z myślą o propagowaniu handlu.
5. Na wniosek dowolnej ze Stron każda kwestia dotycząca handlu surowcami może zostać poruszona i omówiona podczas posiedzeń Wspólnego Komitetu i Podkomitetu, które posiadają uprawnienia do przyjęcia decyzji w tych kwestiach na mocy art. 56, zgodnie z zasadami określonymi w powyższych ustępach.

Artykuł 26

Polityka regionalna

Strony propagują politykę rozwoju regionalnego.

Artykuł 27

Ochrona własności intelektualnej

1. Strony potwierdzają olbrzymie znaczenie, które przywiązują do ochrony praw własności intelektualnej oraz zobowiązują się ustanowić właściwe środki w celu zapewnienia odpowiedniej i skutecznej ochrony i wykonania tych praw, zwłaszcza w zakresie naruszenia praw własności intelektualnej.

Ponadto Strony postanawiają zawrzeć jak najszybciej porozumienie dwustronne w sprawie oznaczeń geograficznych.

2. Strony wymieniają informacje i doświadczenia dotyczące takich kwestii jak praktyka, wspieranie, rozpowszechnianie, upowszechnianie, zarządzanie, harmonizacja, ochrona i skuteczne stosowanie praw własności intelektualnej, zapobieganie naruszaniu takich praw, walka z fałszerstwem i piractwem, poprzez współpracę celną i inne odpowiednie formy współpracy, oraz ustanowienie i umacnianie organizacji odpowiedzialnych za kontrolę i ochronę tych praw. Strony pomagają sobie wzajemnie w ulepszaniu ochrony, wykorzystywania i komercjalizacji własności intelektualnej w oparciu o doświadczenia europejskie, oraz w lepszym rozpowszechnianiu wiedzy w tej dziedzinie.

Artykuł 28

Podkomitet ds. Handlu i Inwestycji

1. Niniejszym ustanawia się Podkomitet ds. Handlu i Inwestycji.
2. Podkomitet wspiera Wspólny Komitet w wykonywaniu jego zadań we wszystkich dziedzinach objętych niniejszym rozdziałem.
3. Podkomitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

TYTUŁ V

WSPÓŁPRACA W DZIEDZINIE SPRAWIEDLIWOŚCI, WOLNOŚCI I BEZPIECZEŃSTWA

Artykuł 29

Praworządność i współpraca prawna

1. Przy współpracy w zakresie sprawiedliwości, wolności i bezpieczeństwa Strony zwracają szczególną uwagę na konsolidację zasad praworządności oraz ogólne wzmocnienie instytucji na wszystkich szczeblach w obszarze egzekwowania prawa, a zwłaszcza organizacji wymiaru sprawiedliwości.
2. Współpraca między Stronami może również obejmować wzajemną wymianę informacji dotyczących systemów prawnych i prawodawstwa. Strony dążą do rozwinięcia wzajemnej pomocy prawnej w ramach istniejących ram prawnych.

*Artykuł 30***Ochrona danych osobowych**

1. Strony postanawiają współpracować w celu podniesienia stopnia ochrony danych osobowych do poziomu najwyższych norm międzynarodowych, takich jak normy zawarte w wytycznych ONZ w sprawie skomputeryzowanych archiwów danych osobowych (rezolucja Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 45/95 z dnia 14 grudnia 1990 r.).
2. Współpraca w zakresie ochrony danych osobowych może obejmować m.in. wsparcie techniczne w formie wymiany informacji i wiedzy fachowej.

*Artykuł 31***Współpraca w dziedzinie migracji**

1. Strony ustanawiają współpracę mającą służyć zapobieganiu nielegalnej imigracji oraz nielegalnemu przebywaniu osób fizycznych posiadających obywatelstwo Stron na ich odpowiednich terytoriach.
2. W ramach współpracy służącej zapobieganiu nielegalnej imigracji Strony zgadzają się dokonać readmisji, bez zbędnej zwłoki, swoich obywateli, którzy nie spełniają warunków obowiązujących przy wjeździe na terytorium drugiej Strony, przebywaniu na jej terytorium lub zamieszkiwaniu na nim, a także obywateli, którzy przestali spełniać te warunki. W tym celu Strony wydadzą swoim obywatelom odpowiednie dokumenty tożsamości. Jeżeli osoba, która ma zostać poddana readmisji, nie posiada żadnych dokumentów lub innych dowodów potwierdzających jej obywatelstwo, właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne i konsularne zainteresowanego państwa członkowskiego lub Mongolii dokona – na prośbę Mongolii lub zainteresowanego państwa członkowskiego – przygotowań w celu przeprowadzenia rozmowy z daną osobą i ustalenia jej obywatelstwa.
3. UE wspiera finansowo wprowadzanie w życie tego porozumienia poprzez odpowiednie dwustronne instrumenty współpracy.
4. Strony zgadzają się wynegocjować, na wniosek dowolnej ze Stron, umowę między UE a Mongolią regulującą szczególne zobowiązania w zakresie readmisji swoich obywateli, w tym zobowiązania dotyczące obywateli innych państw oraz bezpaństwowców.

*Artykuł 32***Współpraca dotycząca nielegalnych narkotyków**

1. Strony współpracują w celu zapewnienia zrównoważonego podejścia poprzez skuteczną koordynację między właściwymi organami, w tym organami z sektora zdrowia, sprawiedliwości, cel, spraw wewnętrznych oraz innych odpowiednich sektorów, w celu zmniejszenia podaży nielegalnych narkotyków, handlu nimi oraz popytu na nie, przy poszanowaniu praw człowieka. Współpraca ta ma również na celu ograniczenie szkód wywoływanych przez narkotyki, rozwiązanie problemu produkcji narkotyków syntetycznych, handlu nimi oraz ich wykorzystywania, osiągnięcie bardziej skutecznego zapobiegania wykorzystywaniu prekursorów narkotyków do nielegalnej produkcji narkotyków oraz substancji psychotropowych.
2. Strony określają środki współpracy służące osiągnięciu tych celów. Działania podejmuje się na podstawie powszechnie uznanych zasad zgodnie z odpowiednimi konwencjami międzynarodowymi, deklaracją polityczną oraz specjalną deklaracją w sprawie wytycznych dotyczących zmniejszenia popytu na narkotyki, zatwierdzoną przez 20. specjalną sesję Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie narkotyków w czerwcu 1998 r., a także zgodnie z deklaracją polityczną i planem działania przyjętym na 52. sesji Komisji ds. Środków Odurzających ONZ w marcu 2009 r.
3. Współpraca między Stronami obejmuje wsparcie techniczne i administracyjne w następujących obszarach: opracowanie krajowych przepisów i polityki; tworzenie instytucji krajowych i ośrodków informacji; wsparcie dla działań społeczeństwa obywatelskiego w dziedzinie narkotyków oraz starań mających na celu zmniejszenie popytu na narkotyki i łagodzenie szkód związanych z nadużywaniem narkotyków; szkolenie personelu; badania dotyczące narkotyków; oraz zapobieganie wykorzystywaniu prekursorów narkotyków używanych do nielegalnej produkcji narkotyków oraz substancji psychotropowych. Strony mogą zgodzić się na włączenie innych obszarów.

*Artykuł 33***Współpraca w zwalczaniu przestępczości zorganizowanej i korupcji**

Strony postanawiają współpracować przy zwalczaniu przestępczości zorganizowanej, gospodarczej i finansowej, w tym korupcji. Współpraca ta ma w szczególności na celu wdrażanie i promowanie odpowiednich międzynarodowych standardów i aktów, takich jak konwencja ONZ w sprawie międzynarodowej przestępczości zorganizowanej i jej protokoły uzupełniające oraz Konwencja ONZ przeciwko korupcji.

*Artykuł 34***Współpraca w zakresie zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu**

1. Strony zgadzają się co do potrzeby podjęcia działań i współpracy w celu zapobiegania wykorzystywaniu ich systemów finansowych oraz określonych niefinansowych przedsiębiorstw i zawodów do prania zysków z działalności przestępczej, takiej jak handel narkotykami i korupcja.

2. Obie Strony postanawiają współpracować w zakresie wsparcia technicznego i administracyjnego służących tworzeniu i wdrażaniu przepisów oraz w zakresie skutecznego funkcjonowania mechanizmów zwalczania procederu prania pieniędzy i finansowania terroryzmu. Współpraca pozwala w szczególności na wymianę istotnych informacji w ramach prawodawstwa każdej ze Stron oraz przyjęcie właściwych norm celem zwalczania prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, odpowiadających normom przyjętym przez Unię oraz podmioty międzynarodowe działające w tym obszarze, takie jak Grupa Specjalna ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy (FATF).

TYTUŁ VI

WSPÓŁPRACA W INNYCH SEKTORACH*Artykuł 35***Współpraca w zakresie praw człowieka**

1. Strony postanawiają współpracować w zakresie promowania i skutecznej ochrony praw człowieka, w tym w odniesieniu do ratyfikacji i wdrażania międzynarodowych instrumentów dotyczących praw człowieka.

2. Współpraca ta może obejmować między innymi:

- a) wspieranie opracowywania i wdrażania krajowych planów działania w zakresie praw człowieka;
- b) promowanie praw człowieka i edukacji w tej dziedzinie;
- c) wspieranie krajowych i regionalnych instytucji działających w zakresie praw człowieka;
- d) nawiązanie znaczącego, szeroko zakrojonego dialogu w zakresie praw człowieka;
- e) zacieśnienie współpracy z instytucjami ONZ działającymi w zakresie praw człowieka.

*Artykuł 36***Współpraca w zakresie usług finansowych**

1. Strony postanawiają osiągnąć bardziej zbliżone wspólne zasady i standardy oraz zacieśnić współpracę w celu usprawnienia systemów rachunkowych, audytowych, nadzorczych i regulacyjnych w bankowości, ubezpieczeniach oraz innych obszarach sektora finansowego.

2. Strony współpracują w celu stworzenia regulacyjnych ram prawnych, infrastruktury oraz zasobów ludzkich, jak również wprowadzenia ładu korporacyjnego i międzynarodowych standardów rachunkowości na rynku kapitałowym Mongolii w ramach współpracy dwustronnej zgodnie ze zobowiązaniem GATS i WTO w sprawie dokumentu o wzajemnym porozumieniu w kwestii usług finansowych.

*Artykuł 37***Dialog w sprawie polityki gospodarczej**

1. Strony postanawiają współpracować w promowaniu wymiany informacji na temat panujących u nich trendów gospodarczych i politycznych oraz wymiany doświadczeń dotyczących koordynowania polityki gospodarczej w ramach regionalnej współpracy i integracji gospodarczej.

2. Strony dążą również do pogłębienia dialogu między swoimi organami w kwestiach gospodarczych, które zgodnie z uzgodnieniami Stron mogą obejmować takie obszary jak polityka pieniężna, polityka budżetowa, w tym opodatkowanie działalności gospodarczej, finanse publiczne, stabilizacja makroekonomiczna i zadłużenie zewnętrzne.

3. Strony współpracują oraz propagują wzajemne zrozumienie w dziedzinie dywersyfikacji gospodarczej oraz rozwoju przemysłowego.

Artykuł 38

Właściwe zarządzanie w dziedzinie podatków

W celu umacniania i rozwijania działalności gospodarczej z jednoczesnym uwzględnieniem potrzeby opracowania odpowiednich ram regulacyjnych Strony uznają zasady właściwego zarządzania w dziedzinie podatków, uznawane przez państwa członkowskie na poziomie Unii, oraz zobowiązują się do ich wdrażania. W tym celu Strony, bez uszczerbku dla kompetencji Unii i państw członkowskich, będą usprawniały międzynarodową współpracę w dziedzinie opodatkowania, ułatwiały pobór uzasadnionych dochodów podatkowych oraz opracowywały środki służące skutecznej realizacji wyżej wymienionych zasad.

Artykuł 39

Polityka przemysłowa i współpraca w sektorze MŚP

Strony, biorąc pod uwagę swoją politykę gospodarczą i swoje cele, zgadzają się propagować współpracę w zakresie polityki przemysłowej we wszystkich dziedzinach uznanych za właściwe, w celu zwiększenia konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw, między innymi poprzez:

- a) wymianę informacji i doświadczeń w zakresie stwarzania ogólnych warunków dla poprawy konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw;
- b) promowanie rozwoju kontaktów między podmiotami gospodarczymi, zachęcanie do wspólnych inwestycji oraz zakładanie wspólnych przedsiębiorstw i sieci informacyjnych, w szczególności w ramach istniejących programów horyzontalnych Unii Europejskiej, pobudzając w ten sposób transfery „miękkiej” i „twardej” technologii pomiędzy partnerami;
- c) zapewnienie informacji i wspieranie innowacji oraz wymiana dobrych praktyk w zakresie dostępu do finansowania, zwłaszcza w przypadku małych i mikroprzedsiębiorstw;
- d) ułatwienie i wspieranie odpowiednich działań prowadzonych przez sektor prywatny obu stron;
- e) propagowanie godnej pracy, odpowiedzialności społecznej przedsiębiorstw oraz zachęcanie do stosowania odpowiedzialnych praktyk handlowych, obejmujących zrównoważoną konsumpcję i produkcję. Współpraca ta obejmuje również kwestie widziane z perspektywy konsumenta, takie jak informacje o produkcie oraz rola konsumenta na rynku;
- f) wspólne projekty badawcze w wybranych branżach przemysłu oraz współpracę w zakresie norm, procedur oceny zgodności oraz regulacji technicznych, zgodnie z wzajemnymi uzgodnieniami;
- g) wsparcie poprzez informacje w zakresie modernizacji techniki i technologii w zakładach oczyszczania ścieków garbarskich;
- h) wymiana informacji oraz rekomendowanie możliwości współpracy oraz partnerów w dziedzinie handlu i inwestycji poprzez wzajemnie dostępne istniejące sieci;
- i) wspieranie współpracy między oboma prywatnymi przedsiębiorstwami obu Stron, zwłaszcza między małymi i średnimi przedsiębiorstwami;
- j) rozważenie wynegocjowania dodatkowej umowy w sprawie wymiany informacji, warsztatów dotyczących ściślejszej współpracy oraz innych imprez promocyjnych między MŚP obu Stron;
- k) udzielenie informacji w sprawie wsparcia technicznego dotyczącego eksportu żywności oraz produktów rolnych na rynek europejski w zakresie systemu preferencyjnego Unii Europejskiej.

Artykuł 40**Turystyka**

1. Zgodnie z ogólnym kodeksem etyki w turystyce opracowanym przez Światową Organizację Turystyki oraz z zasadami zrównoważonego rozwoju opartymi na „Agendzie 21 na poziomie lokalnym” Strony dążą do osiągnięcia lepszej wymiany informacji i ustanowienia najlepszych praktyk, tak aby zapewnić zrównoważony rozwój turystyki.
2. Strony postanawiają rozwijać współpracę w zakresie ochrony i zwiększania potencjału dziedzictwa naturalnego i kulturowego, łagodzenia negatywnych skutków turystyki oraz większego pozytywnego wkładu branży turystycznej w zrównoważony rozwój społeczności lokalnej, m.in. poprzez rozwój ekoturystyki przy jednoczesnym przestrzeganiu integralności i interesów społeczności lokalnych i tubylczych oraz poprawę szkoleń w branży turystycznej.

Artykuł 41**Spółeczeństwo informacyjne**

1. Uznając, że technologie informacyjno-komunikacyjne są ważnym elementem współczesnego życia oraz posiadają ogromne znaczenie dla rozwoju gospodarczego i społecznego, Strony podejmują wymianę poglądów na temat swojej polityki w tej dziedzinie w celu promowania rozwoju gospodarczego
2. Współpraca w tej dziedzinie powinna koncentrować się m.in. na:
 - a) uczestniczeniu w kompleksowym dialogu regionalnym na temat różnych aspektów społeczeństwa informacyjnego, w szczególności na temat kierunków polityki i uregulowań łączności elektronicznej, w tym na temat usług powszechnych, licencjonowania, ogólnych zezwoleń, ochrony prywatności i danych osobowych, oraz na temat niezależności i operacyjności władz regulujących wspomniane zagadnienia;
 - b) wzajemnym połączeniu i interoperacyjności sieci funkcjonujących i usług świadczonych w Unii, Mongolii i Azji;
 - c) ujednoliceniu i rozpowszechnieniu nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych;
 - d) wspieraniu współpracy między Stronami w zakresie badań w dziedzinie technologii informacyjno-komunikacyjnych;
 - e) współpracy dotyczącej telewizji cyfrowej, w tym wymiany doświadczeń w zakresie rozmieszczenia, aspektów regulacyjnych, a w szczególności zarządzania widmem i badań w tym zakresie;
 - f) współpracy w zakresie wspólnych projektów badawczych w dziedzinie technologii informacyjno-komunikacyjnych;
 - g) aspektach bezpieczeństwa technologii informacyjno-komunikacyjnych, jak również zwalczaniu cyberprzestępczości;
 - h) ocenach zgodności sprzętu telekomunikacyjnego, w tym sprzętu radiowego;
 - i) współpracy w zakresie rozwoju sieci szerokopasmowej;
 - j) wymiany informacji dotyczących polityki konkurencji w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych.

Artykuł 42**Sektor audiowizualny i media**

Strony promują, wspierają i ułatwiają wymiany, współpracę i dialog między odpowiednimi instytucjami i podmiotami w sektorze audiowizualnym i medialnym. Postanawiają one nawiązać regularny dialog w tych dziedzinach.

Artykuł 43**Współpraca naukowa i technologiczna**

1. Strony zgadzają się współpracować w dziedzinie badań naukowych i rozwoju technologicznego w dziedzinach stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania i przynoszących wzajemne korzyści.
2. Celem takiej współpracy jest:
 - a) wspieranie wymiany informacji i know-how z zakresu nauki i technologii, w szczególności z wdrażania polityk i programów;
 - b) promowanie partnerstw badawczych między społecznościami naukowymi, ośrodkami badawczymi, uczelniami i sektorem przemysłu Stron;

- c) propagowanie szkoleń i mobilności naukowców;
 - d) zachęcanie uczelni wyższych, centrów badawczych oraz przemysłowych, w tym małych i średnich przedsiębiorstw Stron do udziału w ich odpowiednich programach w zakresie nauki i rozwoju technologicznego.
3. Współpraca może przybrać formę wspólnych projektów badawczych i programów wymiany, jak również spotkań i szkoleń naukowców w ramach programów mobilności międzynarodowej oraz programów wymiany międzynarodowej, zakładających jak największe rozpowszechnianie wyników badań, nauki i najlepszych praktyk.
4. Współpraca prowadzona jest zgodnie z przepisami i regulacjami obu Stron. Są one oparte na zasadach wzajemności, sprawiedliwego traktowania i wzajemnych korzyści oraz zapewniają odpowiednią ochronę własności intelektualnej.
5. Strony postanawiają dołożyć wszelkich starań w celu zwiększenia wiedzy opinii publicznej o możliwościach oferowanych przez programy każdej ze Stron w zakresie współpracy naukowej i technologicznej.

Artykuł 44

Energia

1. Strony podejmują starania w celu zacieśnienia współpracy w sektorze energii, dążąc do:
- a) poprawy bezpieczeństwa energetycznego, w tym poprzez dywersyfikację dostaw energii oraz rozwinięcie nowych zrównoważonych, innowacyjnych i odnawialnych form energii, w tym m.in. biopaliw i biomasy, energii wiatrowej i słonecznej oraz wytwarzania energii wodnej i wspierania rozwoju odpowiednich ram politycznych w celu stworzenia odpowiednich warunków dla inwestycji i równych szans w zakresie energii odnawialnej oraz włączenia tych elementów do odpowiednich obszarów polityki;
 - b) osiągnięcia racjonalnego wykorzystania energii dzięki wspólnemu wysiłkowi dostawców i odbiorców poprzez promowanie efektywności energetycznej w produkcji, transporcie, dystrybucji i zużyciu końcowym energii;
 - c) propagowania stosowania międzynarodowych uznanych standardów bezpieczeństwa jądowego, ochrony instalacji jądowych, nierozprzestrzeniania broni jądowej oraz gwarancji;
 - d) wspierania transferu technologii służących zrównoważonej produkcji i wykorzystaniu energii;
 - e) poprawy budowania zdolności i ułatwiania inwestycji w tym obszarze, w oparciu o przejrzyste i niedyskryminujące zasady handlowe.
2. W tych celach Strony postanawiają promować kontakty i wspólne badania w celu osiągnięcia wzajemnych korzyści, w szczególności za pośrednictwem odpowiednich ram regionalnych i międzynarodowych. W odniesieniu do artykułu 43 i wniosków Światowego Szczytu Zrównoważonego Rozwoju, który odbył się w Johannesburgu w 2002 r., Strony podkreślają potrzebę odniesienia się do powiązań między dostępem do usług energetycznych po przystępnych cenach a zrównoważonym rozwojem. Działania te można promować we współpracy z inicjatywą energetyczną Unii Europejskiej, zapoczątkowaną podczas Światowego Szczytu Zrównoważonego Rozwoju.
3. Handel materiałami jądowymi będzie prowadzony zgodnie z postanowieniami Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej. W razie konieczności handel materiałami jądowymi podlega postanowieniom specjalnego porozumienia, które ma zostać zawarte między Europejską Wspólnotą Energii Atomowej a Mongolią.

Artykuł 45

Transport

1. Strony postanawiają współpracować we właściwych obszarach polityki transportowej, mając na względzie poprawę możliwości inwestowania, przepływu towarów i pasażerów, wspieranie bezpieczeństwa i ochrony w transporcie lotniczym, zajęcie się wpływem transportu na środowisko oraz poprawę wydajności swoich systemów transportu.
2. Współpraca między Stronami w tej dziedzinie ma na celu propagowanie:
- a) wymiany informacji o polityce transportowej i praktykach każdej ze Stron, w szczególności dotyczących transportu miejskiego, transportu na obszarach wiejskich, transportu lotniczego oraz ich logistyki, wzajemnych połączeniach i interoperacyjności multimodalnych sieci transportowych, jak również zarządzania drogami, kolejami i lotniskami;

- b) kwestii dotyczących nawigacji satelitarnej, z naciskiem na sprawy związane z rozwojem przepisów, przemysłu i rynku, które przynoszą wzajemne korzyści. W tym kontekście należy uwzględnić europejski systemy globalnej nawigacji satelitarnej EGNOS i Galileo;
- c) dialogu w dziedzinie usług transportu lotniczego, w celu przeanalizowania rozwoju stosunków w dziedzinach takich jak bezpieczeństwo lotnicze, ochrona lotnicza, ochrona środowiska, zarządzanie transportem lotniczym, stosowanie prawa konkurencji oraz uregulowań ekonomicznych sektora transportu lotniczego, w celu wspierania zbliżenia przepisów oraz usunięcia przeszkód utrudniających działalność gospodarczą. Należy dodatkowo promować projekty dotyczące współpracy w lotnictwie cywilnym, stanowiące przedmiot wspólnego zainteresowania. Na tej podstawie Strony zbadają możliwy zakres wzmocnionej współpracy w dziedzinie lotnictwa cywilnego;
- d) zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w sektorze transportu;
- e) wprowadzenie norm i przepisów w dziedzinie bezpieczeństwa, ochrony oraz środowiska naturalnego, w szczególności w odniesieniu do transportu lotniczego, zgodnie z odpowiednimi konwencjami międzynarodowymi;
- f) współpracy na odpowiednich forach międzynarodowych, służącej zapewnieniu lepszego wdrażania międzynarodowych przepisów oraz realizacji celów określonych w tym artykule.

Artykuł 46

Edukacja i kultura

1. Strony zgadzają się na wspieranie współpracy w zakresie edukacji i kultury, która w pełni respektowałaby ich różnorodność, zwiększając wzajemne zrozumienie i wiedzę o swoich kulturach. W tym celu Strony będą wspierać i promować działania swoich instytutów kultury i społeczeństwa obywatelskiego.
2. Strony dążą również do podejmowania odpowiednich działań celem promowania wymiany kulturalnej oraz realizowania wspólnych inicjatyw w różnych sferach kultury, w tym współpracy przy zachowaniu dziedzictwa kulturowego w poszanowaniu różnorodności kulturowej.
3. Strony postanawiają przeprowadzać konsultacje i współpracować na odpowiednich forach międzynarodowych, takich jak UNESCO, w celu osiągnięcia wspólnych celów i propagowania różnorodności kulturowej, jak również ochrony dziedzictwa kulturowego. W związku z różnorodnością kulturową Strony postanawiają również promować ratyfikację i wdrażanie Konwencji UNESCO w sprawie ochrony i promowania różnorodności form wyrazu kulturowego, przyjętej w dniu 20 października 2005 r.
4. Strony kładą ponadto nacisk na środki służące tworzeniu powiązań między odpowiednimi wyspecjalizowanymi agencjami oraz propagowaniu wymiany informacji, know-how, studentów, ekspertów, młodzieży i działaczy młodzieżowych oraz zasobów technicznych, przy wykorzystaniu udogodnień oferowanych przez programy Unii Europejskiej w Azji w zakresie edukacji i kształcenia, jak również doświadczeń zdobytych w tej dziedzinie przez obie Strony. Obie Strony postanawiają również propagować wdrażanie odpowiednich programów w szkolnictwie wyższym, takich jak program Erasmus Mundus, w celu propagowania współpracy oraz modernizacji szkolnictwa wyższego, oraz promowania mobilności pracowników naukowych.

Artykuł 47

Środowisko, zmiana klimatu oraz zasoby naturalne

1. Strony zgadzają się co do potrzeby zachowania zasobów naturalnych i bioróżnorodności oraz zarządzania nimi w zrównoważony sposób, co stanowi podstawę rozwoju obecnych i przyszłych pokoleń.
2. Strony zgadzają się, że współpraca w tej dziedzinie przyczynia się do promowania ochrony środowiska i poprawy jego stanu, w dążeniu do osiągnięcia zrównoważonego rozwoju. We wszelkich działaniach podejmowanych przez Strony na mocy niniejszej umowy uwzględniane są wyniki Światowego Szczytu Zrównoważonego Rozwoju oraz działania wykonawcze w ramach odpowiednich wielostronnych porozumień w zakresie środowiska naturalnego.
3. Strony postanawiają współpracować w dziedzinie zmiany klimatu w celu dostosowania się do negatywnych skutków zmiany klimatu, redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz wprowadzenia swoich gospodarek na ścieżkę zrównoważonego niskoemisyjnego wzrostu gospodarczego. W tym kontekście Strony zbadają możliwość korzystania z mechanizmów rynków uprawnień do emisji dwutlenku węgla.
4. Strony postanawiają współpracować w celu zwiększenia wzajemnej skuteczności polityki handlowej i polityki ochrony środowiska oraz włączenia zagadnień środowiskowych do wszystkich sektorów współpracy.

5. Strony starają się kontynuować i wzmacniać współpracę w ramach regionalnych programów ochrony środowiska w odniesieniu do:
- a) propagowania świadomości ekologicznej oraz zwiększania lokalnego zaangażowania, w tym udziału rdzennych i lokalnych społeczności w ochronie środowiska oraz wysiłkach na rzecz zrównoważonego rozwoju;
 - b) zwalczania zmiany klimatu, zwłaszcza w zakresie wpływu na środowisko i zasoby naturalne;
 - c) budowania potencjału w zakresie uczestnictwa w wielostronnych porozumieniach w sprawie środowiska i ich wdrażania, obejmujących kwestie takie jak bioróżnorodność, bezpieczeństwo biologiczne i zagrożenia chemiczne;
 - d) promowania i rozpowszechniania technologii, produktów i usług przyjaznych dla środowiska, w tym poprzez stosowanie instrumentów regulacyjnych racjonalnych z ekologicznego punktu widzenia;
 - e) ulepszonego zarządzania gospodarką leśną, w tym zwalczania nielegalnego wyrębu i związanego z nim handlu oraz promowania zrównoważonego zarządzania gospodarką leśną;
 - f) zapobiegania nielegalnemu przewozowi przez granicę odpadów stałych i niebezpiecznych oraz produktów pochodzących od żywych zmodyfikowanych organizmów;
 - g) poprawy jakości otaczającego powietrza, ekologicznego zarządzania odpadami, zrównoważonego zintegrowanego gospodarowania zasobami wodnymi oraz zarządzania chemikaliami, a także propagowania zrównoważonej konsumpcji i produkcji;
 - h) ochrony gruntów oraz zrównoważonego zarządzania gruntami;
 - i) skutecznego zarządzania parkami narodowymi oraz wyznaczania i ochrony obszarów cechujących się różnorodnością biologiczną oraz zagrożonych ekosystemów, z należytym poszanowaniem społeczności lokalnych i tubylczych zamieszkujących te obszary lub ich okolice.
6. Strony ułatwiają sobie nawzajem dostęp do prowadzonych przez siebie programów w tej dziedzinie, zgodnie z określonymi warunkami takich programów:
- a) ustanowienie sieci monitorującej rezerwy wodne oraz jej modernizacja;
 - b) wprowadzenie technologii odsalania oraz ponownego wykorzystania wody;
 - c) rozwój ekoturystyki.

Artykuł 48

Rolnictwo, zwierzęta gospodarskie, rybołówstwo i rozwój obszarów wiejskich

Strony zgadzają się rozwijać dialog w zakresie rolnictwa, zwierząt gospodarskich, rybołówstwa oraz rozwoju obszarów wiejskich. Strony mogą prowadzić wymianę informacji i rozwijać wzajemne stosunki w zakresie:

- a) polityki rolnej i ogólnych perspektyw żywnościowych i rolniczych w skali międzynarodowej;
- b) możliwości ułatwienia handlu roślinami, zwierzętami, zwierzętami gospodarskimi oraz ich produktami, w celu dalszego rozwoju przemysłu lekkiego w sektorze obszarów wiejskich;
- c) dobrostanu zwierząt i zwierząt gospodarskich;
- d) polityki rozwoju obszarów wiejskich;
- e) wymiany doświadczeń oraz sieci współpracy między miejscowymi działaczami lub podmiotami gospodarczymi, zwłaszcza w takich obszarach jak badania i transfer technologii;
- f) polityki zdrowia i jakości w zakresie roślin, zwierząt i zwierząt gospodarskich, zwłaszcza chronionych oznaczeń geograficznych;
- g) propozycji współpracy oraz inicjatyw przedstawianych międzynarodowym organizacjom rolniczym;
- h) rozwoju zrównoważonego i przyjaznego środowisku rolnictwa, w tym produkcji roślinnej, biopaliw oraz transferu biotechnologii;
- i) ochrony odmian roślin, technologii produkcji nasion, biotechnologii rolniczej;
- j) stworzenia baz danych i sieci informacji w zakresie rolnictwa i zwierząt gospodarskich;
- k) szkoleń dotyczących rolnictwa oraz sektora weterynaryjnego.

Artykuł 49

Zdrowie

1. Strony postanawiają współpracować w sektorze zdrowia obejmującym takie dziedziny jak reforma systemu opieki zdrowotnej, poważne choroby zakaźne i inne zagrożenia dla zdrowia, choroby niezakaźne oraz międzynarodowe porozumienia w sprawie ochrony zdrowia mające na celu osiągnięcie poprawy warunków zdrowotnych oraz podniesienie poziomu zdrowia publicznego.
2. Współpraca odbywa się w szczególności poprzez:
 - a) szeroko zakrojone programy mające na celu systematyczną reformę sektora zdrowia, w tym poprawę systemu opieki zdrowotnej, świadczeń zdrowotnych, warunków zdrowotnych oraz informacji w zakresie zdrowia;
 - b) wspólne działania w zakresie epidemiologii, w tym współpracę w zakresie wczesnego zapobiegania zagrożeniom takim jak ptasia grypa i pandemia grypy, a także inne poważne choroby zakaźne;
 - c) zapobieganie chorobom niezakaźnym i ich kontrolę poprzez wymianę informacji i dobrych praktyk, promowanie zdrowego trybu życia, uwzględnienie najważniejszych uwarunkowań zdrowotnych, takich jak odżywianie, uzależnienie od narkotyków, alkoholu czy tytoniu.
 - d) promowanie wdrażania przez Strony porozumień międzynarodowych w zakresie zdrowia, takich jak Ramowa konwencja o ograniczeniu użycia tytoniu i Międzynarodowe przepisy zdrowotne.

Artykuł 50

Zatrudnienie i kwestie społeczne

1. Strony postanawiają zacieśnić współpracę w dziedzinie zatrudnienia i spraw społecznych, w tym współpracę w zakresie spójności regionalnej i społecznej, bezpieczeństwa i zdrowia w miejscu pracy, równouprawnienia płci oraz godnej pracy, w celu wzmocnienia społecznego wymiaru globalizacji.
2. Strony potwierdzają konieczność wspierania procesu globalizacji, który byłby korzystny dla wszystkich, a także promowania pełnego i wydajnego zatrudnienia oraz godnej pracy jako kluczowych elementów zrównoważonego rozwoju i ograniczania ubóstwa, zgodnie z rezolucją Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 60/1 z dnia 24 października 2005 r. (rezultaty światowego szczytu) oraz z deklaracją ministerialną przyjętą na obradach wysokiego szczebla Rady Gospodarczo-Społecznej ONZ z lipca 2006 r. (Rada Gospodarczo-Społeczna ONZ E/2006/L.8 z dnia 5 lipca 2006 r.). Strony uwzględniają cechy i odmienny charakter sytuacji gospodarczej i społecznej każdej ze Stron.
3. Strony potwierdzają swoje zobowiązanie do pełnego przestrzegania i skutecznego wdrażania podstawowych norm pracy i norm socjalnych uznanych na arenie międzynarodowej, określonych przede wszystkim w Deklaracji MOP dotyczącej podstawowych zasad i praw w pracy z 1998 r. oraz w deklaracji MOP dotyczącej sprawiedliwości społecznej na rzecz uczciwej globalizacji z 2008 r. We wszelkich działaniach podejmowanych przez Strony na mocy niniejszej umowy uwzględniane są działania wykonawcze w ramach odpowiednich międzynarodowych porozumień dotyczących pracy i spraw społecznych. Strony postanawiają współpracować oraz w stosownych przypadkach zapewniać wsparcie techniczne w celu ratyfikacji oraz skutecznego wykonania konwencji MOP objętych deklaracją MOP z 1998 r. oraz innych odpowiednich konwencji.
4. Formy współpracy mogą obejmować m.in. konkretne programy i projekty, zgodnie z wzajemnymi uzgodnieniami, jak również dialog, współpracę i inicjatywy podejmowane w zakresie kwestii stanowiących przedmiot wspólnego zainteresowania na szczeblu dwustronnym lub wielostronnym, takim jak MOP.

Artykuł 51

Statystyka

1. Strony zgadzają się wspierać harmonizację metod i praktyk statystycznych, w tym gromadzenia i rozpowszechniania danych statystycznych, a tym samym możliwość wykorzystania, na wspólnie zaakceptowanych warunkach, danych o handlu towarami i usługami oraz, w bardziej ogólnym kontekście, danych o jakimkolwiek obszarze objętym przedmiotową umową, który wiąże się z gromadzeniem, przetwarzaniem, analizą i rozpowszechnianiem danych statystycznych.
2. Strony postanawiają propagować ustanowienie bezpośrednich kontaktów między odpowiednimi organami, w celu: wzmocnienia przyjaznej współpracy w dziedzinie statystyki; lepszej budowy zdolności organów statystycznych poprzez modernizację i podniesienie jakości systemów statystycznych; wzmocnienie zasobów ludzkich; szkolenia we wszystkich odpowiednich obszarach; oraz wspieranie krajowych systemów statystycznych zorganizowanych zgodnie z praktykami ustanowionymi na szczeblu międzynarodowym, a także niezbędnej infrastruktury.

3. Współpraca obejmuje dziedziny stanowiące przedmiot wzajemnego zainteresowania, z naciskiem na:
- I. Statystyka gospodarcza:
- a) rachunki narodowe
 - b) statystyki przedsiębiorstw oraz rejestracja
 - c) statystyki dotyczące rolnictwa/upraw, hodowli zwierząt, rozwoju obszarów wiejskich
 - d) środowisko naturalne i złoża minerałów
 - e) przemysł
 - f) zagraniczny handel towarami i usługami
 - g) statystyki dotyczące handlu hurtowego i detalicznego
 - h) polityka korygowania danych
 - i) bezpieczeństwo żywnościowe
 - j) salda płatności
- II. Statystyka społeczna:
- a) statystyki dotyczące płci
 - b) statystyki dotyczące migracji
 - c) badania gospodarstw domowych
- III. Informatyka
- a) wymiana doświadczeń w zakresie technologii elektronicznej oraz metodologii w zakresie zapewniania bezpieczeństwa, ochrony, przechowywania i prywatności informacji oraz wdrażania tych doświadczeń
 - b) wymiana doświadczeń w zakresie stworzenia internetowej bazy danych dla konsumentów opartej na przyjaznej dla użytkowników stronie internetowej oraz w zakresie szkoleń w tej dziedzinie
 - c) wsparcie dla specjalistów IT z krajowego urzędu statystycznego Mongolii przy tworzeniu baz danych
 - d) współpraca przy zaangażowaniu się w przeszkolenie użytkowników w zakresie baz danych

Artykuł 52

Spółczeństwo obywatelskie

1. Strony uznają rolę i potencjalny wkład zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego, w szczególności środowiska akademickiego, w dialog oraz współpracę w ramach tej umowy, jak również zobowiązują się do wspierania skutecznego dialogu ze społeczeństwem obywatelskim oraz skutecznego udziału społeczeństwa obywatelskiego w tym procesie.
2. Z zastrzeżeniem uregulowań prawnych i administracyjnych każdej ze Stron, zorganizowane społeczeństwo obywatelskie może:
- a) brać udział w procesie tworzenia polityki na szczeblu krajowym, zgodnie z zasadami demokratycznymi;
 - b) być informowane o wynikach konsultacji dotyczących strategii rozwoju i współpracy oraz polityk sektorowych, a także brać udział w takich konsultacjach, szczególnie w obszarach, które go dotyczą, włączając w to wszystkie etapy procesu rozwoju;
 - c) otrzymywać środki finansowe, w zakresie, na jaki pozwalają na to przepisy wewnętrzne każdej ze Stron, oraz wsparcie na rzecz budowania zdolności w obszarach o szczególnym znaczeniu;
 - d) brać udział we wdrażaniu programów współpracy w dziedzinach, które go dotyczą.

Artykuł 53

Współpraca w zakresie modernizacji państwa i administracji państwowej

Strony postanawiają współpracować w celu modernizacji administracji państwowej. Współpraca w tym obszarze skupia się na:

- a) poprawie wydajności organizacyjnej;
- b) poprawie efektywności instytucji w zakresie świadczonych usług;

- c) zapewnieniu przejrzystego zarządzania środkami publicznymi oraz odpowiedzialności za nie;
- d) poprawie ram prawnych i instytucjonalnych;
- e) rozwijaniu zdolności administracyjnych w celu opracowywania i wdrażania polityki (świadczenie usług publicznych, struktura i wykonanie budżetu, przeciwdziałanie korupcji);
- f) wzmocnieniu systemów sądowniczych; oraz
- g) reformie systemu bezpieczeństwa.

Artykuł 54

Współpraca w zakresie zarządzania ryzykiem związanym z klęskami żywiołowymi

1. Strony postanawiają nasilić współpracę w zakresie zarządzania ryzykiem związanym z klęskami żywiołowymi w ramach ciągłego opracowywania i wdrażania środków mających na celu ograniczenie ryzyka dla różnych społeczności i opanowanie skutków klęsk żywiołowych na wszystkich poziomach społeczeństwa. Należy położyć nacisk na działania zapobiegawcze i proaktywne podejście do postępowania w sytuacji zagrożenia i ryzyka mające na celu zmniejszanie ryzyka i narażenia na klęski żywiołowe.
2. Współpraca w tej dziedzinie koncentruje się na następujących elementach programu:
 - a) zmniejszeniu ryzyka klęsk żywiołowych lub zapobieganiu klęskom żywiołowym i ich łagodzeniu;
 - b) zarządzaniu wiedzą, innowacjach, badaniach i kształceniu w celu stworzenia kultury bezpieczeństwa i odporności na wszystkich szczeblach;
 - c) przygotowaniu na klęski żywiołowe;
 - d) polityce, zdolnościach instytucjonalnych i osiąganiu porozumienia w zarządzaniu klęskami żywiołowymi;
 - e) reagowaniu na klęski żywiołowe;
 - f) ocenie i monitorowaniu ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi.

TYTUŁ VII

ŚRODKI WSPÓŁPRACY

Artykuł 55

Zasoby na współpracę i ochronę interesów finansowych

1. Strony postanawiają udostępnić właściwe zasoby, w tym środki finansowe, na realizację celów określonych w niniejszej umowie w zakresie, w jakim pozwalają na to zasoby i przepisy każdej ze Stron.
2. Strony zgadzają się propagować rozwój i wdrażanie wzajemnego wsparcia technicznego i administracyjnego służącego skutecznej ochronie ich interesów finansowych w dziedzinie pomocy rozwojowej oraz innych finansowanych działań w ramach współpracy. Strony niezwłocznie odpowiadają na wnioski dotyczące wzajemnej pomocy administracyjnej przekazane przez władze sądowe lub śledcze drugiej Strony, w celu wzmocnienia walki z oszustwami i nieprawidłowościami finansowymi.
3. Strony zachęcają Europejski Bank Inwestycyjny do kontynuowania swoich działań w Mongolii, zgodnie ze jego procedurami oraz kryteriami finansowania.
4. Strony zapewniają pomoc finansową zgodnie z zasadami należytego zarządzania finansami i współpracują w ramach ochrony interesów finansowych Unii Europejskiej i Mongolii. Strony podejmują skuteczne środki w celu zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i innym nielegalnym działaniom oraz ich zwalczania, między innymi za pośrednictwem wzajemnej pomocy administracyjnej i wzajemnej pomocy prawnej w dziedzinach objętych niniejszą umową. Wszelkie dalsze umowy lub instrumenty finansowe, które zostaną zawarte przez Strony, zawierają szczegółowe klauzule dotyczące współpracy finansowej obejmujące kontrole i inspekcje na miejscu oraz środki zwalczania nadużyć finansowych, w tym między innymi czynności prowadzone przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF).

TYTUŁ VIII

RAMY INSTYTUCJONALNE

Artykuł 56

Wspólny Komitet

1. Strony zgadzają się ustanowić w ramach niniejszej umowy Wspólny Komitet składający się z przedstawicieli obu stron na odpowiednio wysokim szczeblu, który będzie miał następujące zadania:
 - a) zapewnienie sprawnego funkcjonowania i wykonywania umowy;
 - b) ustalenie priorytetów w związku z celami umowy;
 - c) wydawanie zaleceń dotyczących propagowania celów umowy.
2. Wspólny Komitet oraz Podkomitet ustanowiony w art. 28, na potrzeby realizacji celów niniejszej umowy, posiadają uprawnienia do podejmowania decyzji w sprawach w niej określonych. Decyzje podejmowane są za porozumieniem Stron, po zakończeniu odpowiednich procedur wewnętrznych wymaganych do określenia stanowiska obu Stron w tej kwestii. Podjęte decyzje wiążą Strony, które stosują środki niezbędne do wprowadzenia ich w życie.
3. Wspólny Komitet spotyka się co roku na przemian w Ulan Bator i w Brukseli, w terminie ustalonym w drodze wzajemnego porozumienia. W drodze porozumienia pomiędzy Stronami można również zwoływać nadzwyczajne posiedzenia Wspólnego Komitetu. Wspólnemu Komitetowi przewodniczy naprzemiennie każda ze Stron. Porządek posiedzeń Wspólnego Komitetu ustala się w drodze porozumienia między Stronami.
4. Wspólny Komitet może ustanowić specjalistyczne grupy robocze celem udzielenia mu wsparcia w wykonywaniu jego zadań. Te grupy robocze zdają szczegółowe sprawozdania ze swej działalności Wspólnemu Komitetowi na każdym z jego posiedzeń.
5. Strony postanawiają, że zadaniem Wspólnego Komitetu będzie również zapewnienie właściwego funkcjonowania wszelkich umów bądź protokołów o charakterze sektorowym, które zostały lub zostaną zawarte przez Strony.
6. Wspólny Komitet przyjmuje swój własny regulamin.

TYTUŁ IX

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 57

Klauzula dotycząca przyszłego rozwoju

1. Strony mogą za wzajemną zgodą rozszerzyć niniejszą umowę w celu zacieśnienia współpracy, w tym poprzez uzupełnienie jej za pomocą umów lub protokołów dotyczących poszczególnych sektorów lub działań.
2. W odniesieniu do wdrażania niniejszej Umowy każda z umawiających się Stron może przedstawić propozycje dotyczące rozszerzenia zakresu współpracy, biorąc pod uwagę doświadczenie uzyskane podczas jej stosowania.

Artykuł 58

Inne umowy

Bez uszczerbku dla odpowiednich postanowień Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ani przedmiotowa umowa, ani działania podejmowane na jej podstawie, nie mają wpływu na uprawnienia państw członkowskich do podejmowania działań w ramach współpracy dwustronnej z Mongolią, bądź też do zawierania, w odpowiednich przypadkach, nowych umów o partnerstwie i współpracy z Mongolią.

Niniejsza umowa nie wpływa na stosowanie lub wykonywanie zobowiązań podjętych przez odpowiednie Strony w stosunkach ze stronami trzecimi.

Artykuł 59

Wypełnianie zobowiązań

1. W przypadku rozbieżności dotyczących stosowania lub interpretacji niniejszej umowy każda ze Stron może odwołać się do Wspólnego Komitetu.

2. W przypadku gdy jedna ze Stron uzna, że druga Strona nie wypełniła któregokolwiek ze swoich zobowiązań wynikających z niniejszej umowy, może podjąć właściwe środki.
3. Przedtem jednak, z wyjątkiem szczególnie nagłych przypadków, powinna dostarczyć Wspólnemu Komitetowi pełne informacje w tym zakresie konieczne do dokładnego zbadania sytuacji w celu znalezienia rozwiązania zadowalającego obie Strony.
4. Przy wyborze środków pierwszeństwo należy przyznać tym, które w najmniejszym stopniu zakłócają funkcjonowanie niniejszej umowy. O środkach tych powiadamia się niezwłocznie drugą Stronę i jeżeli druga Strona przedstawi taki wniosek, stają się one przedmiotem konsultacji w ramach Wspólnego Komitetu.
5. Strony uznają, że do celów prawidłowej interpretacji i właściwego stosowania w praktyce niniejszej umowy wyrażenie „szczególnie nagłe przypadki” zawarte w ustępie 3 oznacza przypadki istotnego naruszenia umowy przez jedną ze Stron. Istotne naruszenie umowy polega na:
 - (i) wypowiedzeniu niniejszej umowy, nieznanemu potwierdzenia w zasadach ogólnych prawa międzynarodowego; lub
 - (ii) naruszeniu zasadniczych elementów umowy, a mianowicie jej art. 1 ust.1 i art. 3.

Artykuł 60

Ułatwienia

Aby ułatwić współpracę w ramach niniejszej umowy, obie Strony zgadzają się przyznać konieczne ułatwienia ekspertom i urzędnikom zaangażowanym w realizację współpracy w celu wykonywania ich zadań, zgodnie z wewnętrznymi przepisami i regulacjami obu Stron.

Artykuł 61

Terytorialny zakres stosowania

Niniejsza Umowa ma zastosowanie, z jednej strony, do terytorium, na którym stosuje się Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej na warunkach określonych w tych Traktatach oraz, z drugiej strony, do terytorium Mongolii.

Artykuł 62

Definicja pojęcia „Strony”

Do celów niniejszej Umowy określenie „Strony” oznacza z jednej strony Unię lub jej państwa członkowskie lub Unię i jej państwa członkowskie, zgodnie z ich stosownymi uprawnieniami, a z drugiej strony Mongolię.

Artykuł 63

Wejście w życie i czas obowiązywania

1. Umowa wchodzi w życie w pierwszym dniu miesiąca następującego po dacie, z którą ostatnia Strona powiadomiła drugą Stronę o zakończeniu procedur prawnych koniecznych do tego celu.
2. Niniejsza umowa jest ważna przez okres pięciu lat. Umowa jest automatycznie przedłużana na kolejne okresy jednego roku, chyba że jedna ze Stron powiadomi pisemnie drugą Stronę o swoim zamiarze nieprzedłużania niniejszej umowy na sześć miesięcy przed końcem kolejnego rocznego okresu.
3. Wszelkie zmiany do niniejszej umowy wprowadzane są za porozumieniem Stron. Wszelkie zmiany nabierają mocy prawnej, dopiero kiedy ostatnia Strona poinformuje drugą Stronę, że dopełnione zostały wszystkie konieczne formalności.

4. Jeżeli Strona wprowadzi bardziej restrykcyjny system handlu dotyczący eksportu surowców, taki jak wprowadzenie nowych zakazów, ograniczeń, dowolnego rodzaju ceł lub opłat, które nie spełniają wymogów określonych w odpowiednich postanowieniach art. VIII, XI, XX lub XXI GATT z 1994 r., nie są dopuszczalne w ramach odstępstw WTO lub nie zostały zaakceptowane przez Wspólny Komitet lub Podkomitet ds. Handlu i Inwestycji na mocy art. 56, innych niż te obowiązujące w momencie parafowania umowy, druga Strona może podjąć odpowiednie środki zgodnie z art. 59 ust. 3 i 4.

5. Niniejsza umowa może zostać rozwiązana przez jedną ze Stron poprzez pisemne powiadomienie o wypowiedzeniu przekazane drugiej Stronie. Rozwiązanie umowy staje się skuteczne sześć miesięcy po otrzymaniu powiadomienia przez drugą Stronę.

Artykuł 64

Powiadomienia

Powiadomienia dokonywane zgodnie z art. 63 należy kierować odpowiednio do Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej oraz Ministerstwa Spraw Zagranicznych Mongolii.

Artykuł 65

Tekst autentyczny

Niniejszą umowę sporządzono w w językach: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim oraz mongolskim, teksty w każdym z tych języków są na równi autentyczne.

Съставено в Улан Батор на тридесети април две хиляди и тринадесета година.

Hecho en Ulán Bator, el treinta de abril de dos mil trece.

V Ulánbátaru dne třicátého dubna dva tisíce třináct.

Udfærdiget i Ulaanbaatar den tredivte april to tusind og tretten

Geschehen zu Ulan-Bator am dreißigsten April zweitausenddreizehn.

Kahe tuhande kolmeteistkümnenda aasta aprillikuu kolmekümnendal päeval Ulaanbaataris.

Έγινε στο Ουλάν Μπατόρ, στις τριάντα Απριλίου δύο χιλιάδες δεκατρία.

Done at Ulaanbaatar on the thirtieth day of April in the year two thousand and thirteen.

Fait à Oulan-Bator, le trente avril deux mille treize.

Fatto a Ulan-Bator, addì trenta aprile duemilatredecì.

Ulanbatorā, divi tūkstoši trīspadsmitā gada trīsdesmitajā aprīlī.

Priimta du tūkstančiai trylikų metų balandžio trisdešimtą dieną Ulan Batore.

Kelt Ulánbátorban, a kétezer-tizenharmadik év április havának harmincadik napján.

Magħmul f'Ulaanbaatar, fit-tletin jum ta' April tas-sena elfejn u tlettax.

Gedaan te Ulaanbaatar, de dertigste april tweeduizend vier dertien.

Sporządzono w Ułan Bator dnia trzydziestego kwietnia roku dwa tysiące trzynastego.

Feito em Ulaanbaatar, em trinta de abril de dois mil e treze.

Întocmit la Ulan Bator la treizeci aprilie două mii treisprezece.

V Ulanbátare tridsiateho apríla dvetisíctrinásť.

V Ulaanbaatarju, dne tridesetega aprila leta dva tisoč trinajst.

Tehty Ulaanbaatarissa kolmantenakymmenentenä päivänä huhtikuuta vuonna kaksituhattakolmetoista.

Som skedde i Ulaanbaatar den trettionde april tjugohundratretton.

Энэхүү хэлэлцээрийг Улаанбаатар хотноо 2013 оны 4 дүгээр сарын 30-ны өдөр үйлдэв.

Voor het Koninkrijk België
Pour le Royaume de Belgique
Für das Königreich Belgien

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

За Република България

Za Českou republiku

For Kongeriget Danmark

Für die Bundesrepublik Deutschland

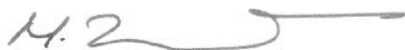
Eesti Vabariigi nimel

Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

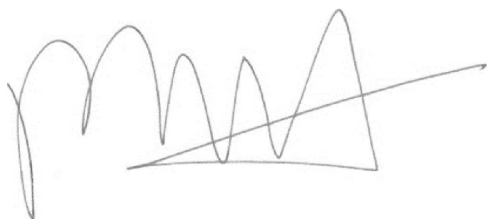
Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

Pour la République française

Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Latvijas Republikas vārdā –

Lietuvos Respublikos vardu

Pour la Grand-Duché de Luxembourg

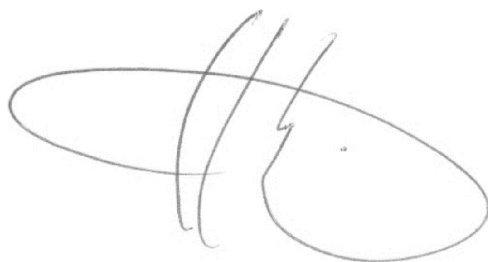
A Magyar Köztársaság részéről

Għal Malta

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

A stylized, cursive signature consisting of a large loop followed by several vertical strokes.

Für die Republik Österreich

A cursive signature that appears to read "Michael Linde".

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

A cursive signature that appears to read "P. S. Ch.". There is a faint rectangular stamp below the signature.

Pela República Portuguesa

A cursive signature that appears to read "António".

Pentru România

A cursive signature that appears to read "M. Lekeu".

Za Republiko Slovenijo

A cursive signature that appears to read "L. J. ...".

Za Slovenskú republiku

Suomen tasavallan puolesta

För Republiken Finland

För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

За Европейския съюз

Por la Unión Europea

Za Evropskou unii

For Den Europæiske Union

Für die Europäische Union

Euroopa Liidu nimel

Για την Ευρωπαϊκή Ένωση

For the European Union

Pour l'Union européenne

Per l'Unione europea

Eiropas Savienības vārdā –

Europos Sąjungos vardu

Az Európai Unió részéről

Għall-Unjoni Ewropea

Voor de Europese Unie

W imieniu Unii Europejskiej

Pela União Europeia

Pentru Uniunea Europeană

Za Európsku úniu

Za Evropsko unijo

Euroopan unionin puolesta

För Europeiska unionen

Монгол Улсын Засгийн газрыг төлөөлж

A handwritten signature in black ink, appearing to be a stylized representation of a name, possibly 'T. Khurelbaatar'.

DECYZJA RADY (UE) 2017/2271**z dnia 30 listopada 2017 r.**

w sprawie zawarcia, w imieniu Unii i jej państw członkowskich, Protokołu do Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 i 209, w związku z art. 218 ust. 6 lit. a),

uwzględniając Akt przystąpienia Republiki Chorwacji, w szczególności jego art. 6 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z decyzją Rady (UE) 2016/949 ⁽²⁾ Protokół do Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej został podpisany w dniu 31 października 2016 r., z zastrzeżeniem jego zawarcia w późniejszym terminie.
- (2) Protokół powinien zostać zatwierdzony,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Protokół do Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej zostaje niniejszym zatwierdzony w imieniu Unii i jej państw członkowskich.

Tekst Protokołu dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady, w imieniu Unii i jej państw członkowskich, dokonuje powiadomienia, o którym mowa w art. 4 ust. 1 Protokołu ⁽³⁾.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2017 r.

W imieniu Rady

K. SIMSON

Przewodniczący

⁽¹⁾ Zgoda z dnia 16 maja 2017 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2016/949 z dnia 6 czerwca 2016 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, Protokołu do Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej (Dz.U. L 159 z 16.6.2016, s. 1).

⁽³⁾ Data wejścia w życie Protokołu zostanie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej przez Sekretariat Generalny Rady.

PROTOKÓŁ

do Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony, w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej

KRÓLESTWO BELGII,
REPUBLIKA BUŁGARI,
REPUBLIKA CZESKA,
KRÓLESTWO DANII,
REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,
REPUBLIKA ESTOŃSKA,
IRLANDIA,
REPUBLIKA GRECKA,
KRÓLESTWO HISZPANII,
REPUBLIKA FRANCUSKA,
REPUBLIKA CHORWACJI,
REPUBLIKA WŁOSKA,
REPUBLIKA CYPRYJSKA,
REPUBLIKA ŁOTEWSKA,
REPUBLIKA LITEWSKA,
WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA,
WĘGRY,
REPUBLIKA MALTY,
KRÓLESTWO NIDERLANDÓW,
REPUBLIKA AUSTRII,
RZECZPOSPOLITA POLSKA,
REPUBLIKA PORTUGALSKA,
RUMUNIA,
REPUBLIKA SŁOWENII,
REPUBLIKA SŁOWACKA,
REPUBLIKA FINLANDII,
KRÓLESTWO SZWECJI,

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ,

Umawiające się Strony Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zwane dalej „państwami członkowskimi”, oraz

UNIA EUROPEJSKA,

z jednej strony, oraz

RZĄD MONGOLII, zwany dalej „Mongolią”,

z drugiej strony,

na potrzeby niniejszego Protokołu zwane dalej łącznie „Umawiającymi się Stronami”,

UWZGLĘDNIAJĄC przystąpienie Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej w dniu 1 lipca 2013 r.,

MAJĄC NA UWADZE, ŻE w dniu 30 kwietnia 2013 r. w Ułan Bator podpisano Umowę ramową o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony, zwaną dalej „Umową”,

MAJĄC NA UWADZE, ŻE w dniu 9 grudnia 2011 r. w Brukseli podpisano Traktat dotyczący przystąpienia Republiki Chorwacji do Unii Europejskiej, zwany dalej „traktatem o przystąpieniu”,

MAJĄC NA UWADZE, ŻE zgodnie z art. 6 ust. 2 Aktu przystąpienia Republiki Chorwacji przystąpienie tego państwa członkowskiego do Umowy uzgadnia się poprzez zawarcie protokołu do Umowy,

UZGODNILI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Republika Chorwacji przystępuje do Umowy ramowej o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Mongolią, z drugiej strony, podpisanej w Ułan Bator w dniu 30 kwietnia 2013 r., oraz odpowiednio przyjmuje i uwzględnia, w taki sam sposób jak inne państwa członkowskie Unii Europejskiej, tekst Umowy.

Artykuł 2

W odpowiednim czasie po parafovaniu niniejszego Protokołu Unia Europejska przekazuje państwom członkowskim oraz Mongolii tekst Umowy w języku chorwackim. Z zastrzeżeniem wejścia w życie niniejszego Protokołu, tekst Umowy w języku chorwackim staje się jednakowo autentyczny co teksty Umowy w językach angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim.

Artykuł 3

Niniejszy Protokół stanowi integralną część Umowy.

Artykuł 4

1. Niniejszy Protokół zostaje zatwierdzony przez Unię Europejską, przez Radę Unii Europejskiej w imieniu państw członkowskich oraz przez Mongolię, zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami. Umawiające się Strony powiadamiają się wzajemnie o zakończeniu procedur niezbędnych do tego celu. Instrumenty zatwierdzenia zostają złożone w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej.

2. Niniejszy Protokół wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po dacie złożenia ostatniego instrumentu zatwierdzenia, lecz nie przed datą wejścia w życie Umowy.

Artykuł 5

Niniejszy Protokół sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach w językach angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim, włoskim i mongolskim, przy czym każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani Pełnomocnicy, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszy Protokół.

Съставено в Брюксел на тридесет и първи октомври през две хиляди и шестнадесета година.

Hecho en Bruselas, el treinta y uno de octubre de dos mil dieciséis.

V Bruselu dne třicátého prvního října dva tisíce šestnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den enogtredivte oktober to tusind og seksten.

Geschehen zu Brüssel am einunddreißigsten Oktober zweitausendsechzehn.

Kahe tuhande kuueistkümnenda aasta oktoobrikuu kolmekümne esimesel päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις триάντα μία Οκτωβρίου δύο χιλιάδες δεκαέξι.

Done at Brussels on the thirty-first day of October in the year two thousand and sixteen.

Fait à Bruxelles, le trente-et-un octobre deux mille seize.

Sastavljeno u Bruxellesu trideset prvog listopada godine dvije tisuće šesnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì trentuno ottobre duemilasedici.

Briselē, divi tūkstoši sešpadsmitā gada trīsdesmit pirmajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai šešioliktą metų spalio trisdešimt pirmą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezertizenhatodik év október havának harmincegyedik napján.

Magħmul fi Brussell, fil-wieħed u tletin jum ta' Ottubru fis-sena elfejn u sittax.

Gedaan te Brussel, eenendertig oktober tweeduizend zestien.

Sporządzono w Brukseli dnia trzydziestego pierwszego października roku dwa tysiące szesnastego.

Feito em Bruxelas, em trinta e um de outubro de dois mil e dezasseis.

Íntocmit la Bruxelles la treizeci și unu octombrie două mii șaisprezece.

V Bruseli tridsiateho prvého oktobra dvetisícšestnásť.

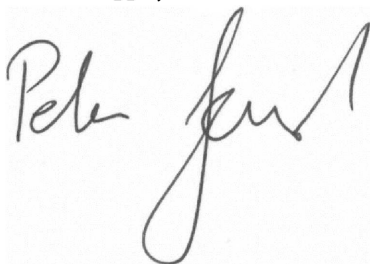
V Bruslju, dne enaintridesetega oktobra leta dva tisoč šestnajst.

Tehty Brysselissä kolmantenäkymmenentenäensimmäisenä päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattakuusitoista.

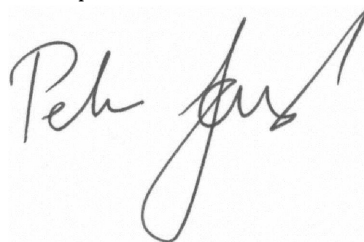
Som skedde i Bryssel den trettioförsta oktober år tjugohundrasexton.

Хоёр мянга арван зургаан оны аравдугаар сарын гучин нэгний өдөр Брюссель хотноо үйлдэв.

За държавите-членки
 Por los Estados miembros
 Za členské státy
 For medlemsstaterne
 Für die Mitgliedstaaten
 Liikmesriikide nimel
 Για τα κράτη μέλη
 For the Member States
 Pour les États membres
 Za države članice
 Per gli Stati membri
 Dalībvalstu vārdā –
 Valstybių narių vardu
 A tagállamok részéről
 Għall-Istati Membri
 Voor de lidstaten
 W imieniu Państw Członkowskich
 Pelos Estados-Membros
 Pentru statele membre
 Za členské štáty
 Za države članice
 Jäsenvaltioiden puolesta
 För medlemsstaterna
 Гишүүн улсыг төлөөлж

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen
 Европын Холбоог төлөөлж

За Монголия
 Por Mongolia
 Za Mongolsko
 For Mongoliet
 Für die Mongolei
 Mongoolia nimel
 Για τη Μογγολία
 For Mongolia
 Pour la Mongolie
 Za Mongoliju
 Per la Mongolia
 Mongolijas vārdā –
 Mongolijos vardu
 Mongólia Részéről
 Għall-Mongolja
 Voor Mongolië
 W imieniu Mongolii
 Pela Mongólia
 Pentru Mongolia
 Za Mongolsko
 Za Mongolijo
 Mongolian Puolesta
 För Mongoliet
 Монгол Улсыг төлөөлж

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/2272

z dnia 8 grudnia 2017 r.

rejestrujące w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności nazwę „Kabanosy staropolskie” (GTS)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 i art. 52 ust. 3 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 26 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 Polska zgłosiła nazwę „Kabanosy staropolskie” w celu umożliwienia zarejestrowania jej w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012. „Kabanosy staropolskie” to długie i cienkie batony suchej kiełbasy.
- (2) Nazwa „Kabanosy” została uprzednio zarejestrowana ⁽²⁾ jako gwarantowana tradycyjna specjalność bez zastrzeżenia nazwy zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 509/2006 ⁽³⁾.
- (3) W następstwie krajowej procedury sprzeciwu, o której mowa w art. 26 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwę „Kabanosy” uzupełniono określeniem „staropolskie”. To dodatkowe określenie wskazuje na tradycyjny charakter nazwy zgodnie z art. 26 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.
- (4) Komisja zbadała zgłoszenie nazwy „Kabanosy staropolskie”, a następnie opublikowała je w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁴⁾.
- (5) W dniu 26 sierpnia 2016 r. Komisja otrzymała uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie. W dniu 9 września 2016 r. Komisja przekazała dalej uzasadnione oświadczenie o sprzeciwie.
- (6) Rumunia stwierdziła, że rejestracja nazwy „Kabanosy staropolskie” mogłaby zagrozić funkcjonowaniu częściowo homonimicznej nazwy „Cabanos”, która jest rumuńską nazwą rumuńskiej odmiany kabanosów. W istocie, „Cabanos” to nazwa rumuńskiego przetworu mięsnego z bardzo podobnych surowców i o bardzo podobnej technologii produkcji jak „Kabanosy staropolskie”, zgłoszone przez Polskę jako gwarantowana tradycyjna specjalność (GTS).
- (7) Komisja uznała ten sprzeciw za dopuszczalny i pismem z dnia 7 listopada 2016 r. wezwała Polskę i Rumunię do przeprowadzenia w okresie trzech miesięcy odpowiednich konsultacji w celu osiągnięcia porozumienia, zgodnie z ich procedurami wewnętrznymi.
- (8) Strony osiągnęły porozumienie. Polska przekazała Komisji wyniki porozumienia pismem z dnia 2 lutego 2017 r.
- (9) Polska i Rumunia uzgodniły, że ochroną należy objąć jedynie wyrażenie „Kabanosy staropolskie” jako całość. Ochrona ta nie powinna utrudniać stosowania terminu „Kabanosy” jako takiego ani jego wariantów, jak np. „Cabanos”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1044/2011 z dnia 19 października 2011 r. rejestrujące w rejestrze gwarantowanych tradycyjnych specjalności nazwę [Kabanosy (GTS)] (Dz.U. L 275 z 20.10.2011, s. 16).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 509/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie produktów rolnych i środków spożywczych będących gwarantowanymi tradycyjnymi specjalnościami (Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 1). Rozporządzenie uchylone i zastąpione rozporządzeniem (UE) nr 1151/2012.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 188 z 27.5.2016, s. 6.

- (10) Komisja zwraca uwagę, że w porozumieniu stwierdzono, że nazwę „Kabanosy staropolskie” należy zarejestrować jako GTS, co ma umożliwić uczciwe korzystanie z wynikających z rejestracji praw.
- (11) Nazwę „Kabanosy staropolskie” należy zatem wpisać do rejestru gwarantowanych tradycyjnych specjalności,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Kabanosy staropolskie” (GTS) zostaje niniejszym zarejestrowana.

Specyfikację produktu GTS „Kabanosy” uznaje się za specyfikację, o której mowa w art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, w odniesieniu do GTS „Kabanosy staropolskie” z zastrzeżeniem nazwy.

Nazwa „Kabanosy staropolskie” (GTS) oznacza produkt, należący do klasy 1.2. Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.), zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽¹⁾.

Artykuł 2

Nazwa „Kabanosy staropolskie” (GTS) jest chroniona jako całość. Termin „Kabanosy” może nadal być stosowany – również w tłumaczeniach i wariantach językowych – w całej Unii Europejskiej, pod warunkiem przestrzegania zasad i przepisów mających zastosowanie w porządku prawnym Unii Europejskiej.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/2273**z dnia 8 grudnia 2017 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 889/2008 ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 834/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych i uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2092/91 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 22 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 42 rozporządzenia Komisji (WE) nr 889/2008 ⁽²⁾, zmienionego rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 836/2014 ⁽³⁾, zezwala wyjątkowo, do dnia 31 grudnia 2017 r., pod pewnymi warunkami i w przypadku gdy młode kury ekologiczne nie są dostępne, na wprowadzenie do gospodarstwa ekologicznego mających nie więcej niż 18 tygodni młodych kur nieekologicznych do produkcji jaj.
- (2) Produkcja młodych kur ekologicznych na rynku Unii jest niewystarczająca pod względem ilości i jakości, aby zaspokoić potrzeby hodowców kur niosek. Aby zapewnić więcej czasu na rozwój produkcji młodych kur ekologicznych do produkcji jaj, okres stosowania wyjątkowych zasad produkcji zezwalających na wykorzystywanie do produkcji jaj młodych kur nieekologicznych mających nie więcej niż 18 tygodni należy przedłużyć do dnia 31 grudnia 2018 r.
- (3) Art. 43 rozporządzenia (WE) nr 889/2008, zmienionego rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 836/2014, zezwala wyjątkowo, w latach kalendarzowych 2015, 2016 i 2017, na podawanie zwierzętom z gatunków trzody chlewnej i drobiu maksymalnie 5 % nieekologicznych pasz białkowych.
- (4) Podaż ekologicznych pasz białkowych na rynku Unii jest niewystarczająca pod względem ilości i jakości w stosunku do potrzeb żywieniowych świń i drobiu hodowanych w gospodarstwach ekologicznych. Produkcja ekologicznych roślin białkowych jest wciąż mniejsza niż popyt na nie. Należy zatem przedłużyć okres wyjątkowej możliwości stosowania niewielkiej ilości nieekologicznych pasz białkowych do dnia 31 grudnia 2018 r.
- (5) W związku z tym należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 889/2008.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Produkcji Ekologicznej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 889/2008 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 42 lit. b) datę „31 grudnia 2017 r.” zastępuje się datą „31 grudnia 2018 r.”;
- 2) art. 43 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Maksymalny dozwolony procent nieekologicznych pasz białkowych w okresie 12 miesięcy dla tych gatunków wynosi 5 % w roku kalendarzowym 2018.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 889/2008 z dnia 5 września 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz.U. L 250 z 18.9.2008, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 836/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 889/2008 ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w sprawie produkcji ekologicznej i znakowania produktów ekologicznych w odniesieniu do produkcji ekologicznej, znakowania i kontroli (Dz.U. L 230 z 1.8.2014, s. 10).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/2274**z dnia 8 grudnia 2017 r.****dotyczące zezwolenia na nowe zastosowanie preparatu 6-fitazy (EC 3.1.3.26) wytwarzanej przez *Komagataella pastoris* (DSM 23036) jako dodatku paszowego dla ryb (posiadacz zezwolenia Huvepharma EOOD)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie preparatu 6-fitazy (EC 3.1.3.26) wytwarzanej przez *Komagataella pastoris* (DSM 23036) jako dodatku paszowego dla ryb. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie preparatu 6-fitazy (EC 3.1.3.26) wytwarzanej przez *Komagataella pastoris* (DSM 23036) jako dodatku paszowego dla ryb celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki zootechniczne”.
- (4) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 98/2012 ⁽²⁾ stosowanie tego preparatu zostało dopuszczone na okres dziesięciu lat w żywieniu kurcząt i indyków rzeźnych, kurcząt odchowywanych na kury nioski, indyków utrzymywanych w celach hodowlanych, kur niosek, pozostałych gatunków ptaków rzeźnych lub odchowywanych na nioski, prosiąt odsadzonych od maciory, tuczników i macior.
- (5) W opinii z dnia 21 marca 2017 r. ⁽³⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania 6-fitazy (EC 3.1.3.26) wytwarzana przez *Komagataella pastoris* (DSM 23036) nie ma negatywnego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko. Urząd stwierdził, że dodatek ten może być skuteczny w odniesieniu do pstrąga tęczowego i łososia, a wniosek ten można rozszerzyć na wszystkie ryby. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (6) Ocena preparatu 6-fitazy (EC 3.1.3.26) wytwarzanej przez *Komagataella pastoris* (DSM 23036) dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „substancje polepszające strawność”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 98/2012 z dnia 7 lutego 2012 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie 6-fitazy (EC 3.1.3.26) wytwarzanej przez *Pichia pastoris* (DSM 23036) jako dodatku paszowego dla kurcząt i indyków rzeźnych, kurcząt odchowywanych na kury nioski, indyków utrzymywanych w celach hodowlanych, kur niosek, pozostałych gatunków ptaków rzeźnych lub odchowywanych na nioski, prosiąt odsadzonych od maciory, tuczników i macior (posiadacz zezwolenia Huvepharma AD) (Dz.U. L 35 z 8.2.2012, s. 6).

⁽³⁾ Dziennik EFSA 2017; 15(4):4763.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
						Jednostki aktywności/kg mieszanek paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			

Kategoria: dodatki zootechniczne. Grupa funkcjonalna: substancje polepszające strawność.

4a16	Huvepharma EOOD	6-fitaza (EC 3.1.3.26)	<i>Skład dodatku</i> Preparat 6-fitazy (EC 3.1.3.26) wytwarzanej przez <i>Komagataella pastoris</i> (DSM 23036) o aktywności co najmniej: 4 000 OTU ⁽¹⁾/g w postaci stałej 8 000 OTU/g w postaci płynnej <i>Charakterystyka substancji czynnej</i> 6-fitaza (EC 3.1.3.26) wytwarzana przez <i>Komagataella pastoris</i> (DSM 23036) <i>Metoda analityczna</i> ⁽²⁾ Do celów oznaczenia ilościowego 6-fitazy w paszy: Metoda kolorymetryczna oparta na oznaczaniu ilościowym nieorganicznego fosforanu uwalnianego przez enzym z fitynianu sodowego.	Ryby	—	500 OTU	—	1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu należy wskazać warunki przechowywania oraz stabilność przy obróbce cieplnej. 2. Do stosowania w paszy zawierającej więcej niż 0,23 % fosforu związanego fityną. 3. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia wynikające z ich stosowania. Jeżeli zagrożeń nie można wyeliminować lub ograniczyć do minimum za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu środków ochrony, w tym ochrony dróg oddechowych i skóry.	29 grudnia 2027 r.
------	-----------------	------------------------	---	------	---	---------	---	--	--------------------

⁽¹⁾ 1 OTU oznacza ilość enzymu, jaka katalizuje uwolnienie 1 mikromola nieorganicznego fosforanu z 5,1 mM fitynianu sodowego w buforze cytrynianowym o pH 5,5 i przy temperaturze 37 °C w ciągu minuty, mierzona jako barwny kompleks błękitu fosfomolibdenowego przy 820 nm.

⁽²⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <http://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/2275**z dnia 8 grudnia 2017 r.****dotyczące zezwolenia na nowe zastosowanie preparatu *Lactobacillus acidophilus* (CECT 4529) jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych (posiadacz zezwolenia Centro Sperimentale del Latte)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na nowe zastosowanie preparatu *Lactobacillus acidophilus* (CECT 4529). Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na nowe zastosowanie preparatu *Lactobacillus acidophilus* (CECT 4529) jako dodatku paszowego w żywieniu kurcząt rzeźnych celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki zootechniczne”.
- (4) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/38 ⁽²⁾ zezwolono na stosowanie preparatu *Lactobacillus acidophilus* (CECT 4529), należącego do kategorii „dodatki zootechniczne”, jako dodatku paszowego w żywieniu kur niosek przez dziesięć lat.
- (5) W swojej opinii z dnia 21 marca 2017 r. ⁽³⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania preparat *Lactobacillus acidophilus* CECT 4529 nie ma szkodliwego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko. Stwierdził również, że jedynie z dwóch spośród trzech ocenionych badań wynika, że stosowanie tego dodatku może poprawiać przyrost masy/przyczyniać się do zwiększenia masy końcowej. Dwa inne badania zostały wykluczone ze względu na wyjątkowo wysoką śmiertelność i słabe działanie na wzrost ptaków. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (6) Dowody te oceniono jednak jako wystarczającą przesłankę świadczącą o poprawie parametrów zootechnicznych w zakresie przyrostu masy. Stwierdzono zatem, że przedstawione dane spełniają warunki konieczne do wykazania skuteczności dodatku stosowanego u kurcząt rzeźnych.
- (7) Ocena preparatu *Lactobacillus acidophilus* (CECT 4529) dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „stabilizatory flory jelitowej”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/38 z dnia 13 stycznia 2015 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu *Lactobacillus acidophilus* CECT 4529 jako dodatku paszowego dla kur niosek oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1520/2007 (posiadacz zezwolenia: Centro Sperimentale del Latte) (Dz.U. L 8 z 14.1.2015, s. 4).

⁽³⁾ Dziennik EFSA 2017; 15(4):4762.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
						jtk/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria: dodatki zootechniczne. Grupa funkcjonalna: stabilizatory flory jelitowej									
4b1715	Centro Sperimentale del latte	Lactobacillus acidophilus CECT 4529	Skład dodatku: Preparat z <i>Lactobacillus acidophilus</i> CECT 4529 zawierający co najmniej: 5×10^{10} jtk/g dodatku (w postaci stałej). Charakterystyka substancji czynnej: Żywe komórki <i>Lactobacillus acidophilus</i> CECT 4529. Metoda analityczna ⁽¹⁾ Oznaczenie liczby: metoda posiewu powierzchniowego z użyciem agaru MRS (EN 15787). Analiza jakościowa: elektroforeza pulsacyjna w zmiennym polu elektrycznym (PFGE).	Kurczęta rzeźne	—	1×10^9	—	1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu należy podać warunki przechowywania oraz stabilność przy obróbce cieplnej. 2. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia wynikające z ich stosowania. Jeżeli takich zagrożeń nie można wyeliminować lub ograniczyć do minimum za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu odpowiednich środków ochrony indywidualnej, w tym ochrony oczu, skóry i dróg oddechowych.	29 grudnia 2027 r.

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego Unii Europejskiej ds. dodatków paszowych: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/2276**z dnia 8 grudnia 2017 r.****dotyczące zezwolenia na nowe zastosowanie preparatu *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) jako dodatku paszowego dla loch (posiadacz zezwolenia Kemin Europa N.V.)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na nowe zastosowanie preparatu *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737). Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na nowe zastosowanie preparatu *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) jako dodatku paszowego dla loch w celu zapewnienia korzystnego oddziaływania na prosięta oraz sklasyfikowania go w kategorii „dodatki zootechniczne”.
- (4) Preparat *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) należący do kategorii „dodatki zootechniczne” został dopuszczony na okres dziesięciu lat jako dodatek paszowy dla kurcząt rzeźnych rozporządzeniem Komisji (UE) nr 107/2010 ⁽²⁾, dla kurcząt odchowywanych na kury nioski, kaczek rzeźnych, przepiórek, bażantów, kuropatw, perlic, gołębi, gęsi rzeźnych i strusi – rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 885/2011 ⁽³⁾, dla prosiąt odsadzonych od maciory oraz odsadzonych od maciory świńowiowych innych niż *Sus scrofa domestica* – rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 306/2013 ⁽⁴⁾, dla indyków rzeźnych i indyków utrzymywanych w celach hodowlanych – rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 787/2013 ⁽⁵⁾ oraz dla kur niosek i podrzędnych gatunków drobiu odchowywanego na nioski – rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/1020 ⁽⁶⁾.
- (5) W swojej opinii z dnia 16 maja 2017 r. ⁽⁷⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania preparat *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) nie ma niekorzystnego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko. Stwierdził również, że dodatek może przyczynić się do poprawy wzrostu prosiąt od urodzenia do momentu odsadzenia od maciory, jeżeli będzie stosowany w paszy dla loch przez 3 tygodnie przed porodem, a następnie do momentu odsadzenia prosiąt. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (6) Ocena preparatu *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 107/2010 z dnia 8 lutego 2010 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie *Bacillus subtilis* ATCC PTA-6737 jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych (posiadacz zezwolenia Kemin Europa N.V.) (Dz.U. L 36 z 9.2.2010, s. 1).⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 885/2011 z dnia 5 września 2011 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) jako dodatku paszowego dla kurcząt odchowywanych na kury nioski, kaczek rzeźnych, przepiórek, bażantów, kuropatw, perlic, gołębi, gęsi rzeźnych i strusi (posiadacz zezwolenia Kemin Europa N.V.) (Dz.U. L 229 z 6.9.2011, s. 3).⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 306/2013 z dnia 2 kwietnia 2013 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) u prosiąt odsadzonych od maciory oraz odsadzonych od maciory świńowiowych innych niż *Sus scrofa domestica* (posiadacz zezwolenia Kemin Europa N.V.) (Dz.U. L 91 z 3.4.2013, s. 5).⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 787/2013 z dnia 16 sierpnia 2013 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) jako dodatku paszowego dla indyków rzeźnych i indyków utrzymywanych w celach hodowlanych (posiadacz zezwolenia Kemin Europa N.V.) (Dz.U. L 220 z 17.8.2013, s. 15).⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1020 z dnia 29 czerwca 2015 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu *Bacillus subtilis* (ATCC PTA-6737) jako dodatku paszowego dla kur niosek i podrzędnych gatunków drobiu odchowywanego na nioski (posiadacz zezwolenia Kemin Europa N.V.) (Dz.U. L 163 z 30.6.2015, s. 22).⁽⁷⁾ Dziennik EFSA 2017; 17(5):4855.

- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „stabilizatory flory jelitowej”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
						jtk/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria: dodatki zootechniczne. Grupa funkcjonalna: stabilizatory flory jelitowej									
4b1823	Kemin Europa N.V.	Bacillus subtilis ATCC PTA-6737	Skład dodatku: Preparat <i>Bacillus subtilis</i> (ATCC PTA-6737) zawierający co najmniej 1×10^{10} jtk/g dodatku Postać stała Charakterystyka substancji czynnej: Zdolne do życia przetrwalniki <i>Bacillus subtilis</i> (ATCC PTA-6737) Metoda analityczna ⁽¹⁾ Oznaczenie liczby: metoda posiewu powierzchniowego na tryptonowym agarze sojowym po uprzednim ogrzaniu próbek paszy. Identyfikacja: metoda elektroforezy pulsacyjnej w zmiennym polu elektrycznym (PFGE).	Lochy	—	1×10^8	—	1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu należy podać warunki przechowywania i stabilność przy obróbce cieplnej. 2. Do stosowania u loch przez trzy tygodnie przed rozpoczęciem karmienia oraz przez cały okres laktacji. 3. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia wynikające z ich stosowania. Jeżeli takich zagrożeń nie można wyeliminować lub maksymalnie ograniczyć za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu środków ochrony indywidualnej, w tym środków ochrony dróg oddechowych.	29 grudnia 2027 r.

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/2277

z dnia 8 grudnia 2017 r.

stanowiąca, że tymczasowe zawieszenie preferencyjnego cła na podstawie art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 19/2013 nie jest odpowiednie w odniesieniu do przywozu bananów pochodzących z Peru

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 19/2013 z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie wprowadzenia w życie dwustronnej klauzuli ochronnej i mechanizmu stabilizacyjnego dotyczącego bananów, zawartych w Umowie o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią i Peru, z drugiej strony⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Mechanizm stabilizacyjny dotyczący bananów został wprowadzony na mocy umowy o handlu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Kolumbią, Peru i Ekwadorem, z drugiej strony, która to umowa jest stosowana tymczasowo w odniesieniu do Peru od dnia 1 marca 2013 r.
- (2) Zgodnie z mechanizmem stabilizacyjnym, wprowadzonym w życie rozporządzeniem (UE) nr 19/2013, w razie przekroczenia wielkości progowej przywozu świeżych bananów (pozycja 0803 00 19 Nomenklatury scalonej Unii Europejskiej z dnia 1 stycznia 2012 r.) z jednego z tych państw Komisja może, w trybie pilnym, o którym mowa w art. 14 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 19/2013, przyjąć akt wykonawczy, na mocy którego może ona tymczasowo zawiesić cło preferencyjne stosowane do przywozu świeżych bananów z tego państwa albo ustalić, że takie zawieszenie cła nie jest odpowiednie.
- (3) Dnia 16 października 2017 r. przywóz do Unii świeżych bananów pochodzących z Peru przekroczył próg 93 750 ton określony w umowie.
- (4) W tym kontekście na mocy art. 15 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 19/2013 Komisja wzięła pod uwagę wpływ omawianego przywozu na sytuację unijnego rynku bananów w celu ustalenia, czy należy zawiesić preferencyjną stawkę celną. Komisja zbadała wpływ przedmiotowego przywozu na poziom cen w Unii, stan przywozu z innych źródeł oraz ogólną stabilność unijnego rynku świeżych bananów.
- (5) W momencie przekroczenia progu ustalonego na 2017 r. przywóz świeżych bananów z Peru stanowił jedynie 2,7 % przywozu do Unii świeżych bananów objętych mechanizmem stabilizacyjnym. Przywóz z Peru stanowił ponadto zaledwie 2,25 % całkowitego przywozu świeżych bananów do Unii Europejskiej.
- (6) Przywóz z dużych państw wywozu, z którymi Unia również zawarła umowy o wolnym handlu – a mianowicie z Kolumbii, Ekwadoru i Kostaryki – wynosił odpowiednio 58,7 %, 61,4 % i 60,4 % progów określonych dla tych państw. „Niewykorzystane” ilości w ramach mechanizmu stabilizacyjnego (około 2,3 mln ton) są znacznie wyższe niż całkowity przywóz z Peru do chwili obecnej (93,8 tys. ton).
- (7) Przywóz bananów z Peru nie miał negatywnego wpływu na cenę importową bananów, niezależnie od ich pochodzenia. Średnia cena importowa z Peru wynosiła 732 EUR/t w pierwszych ośmiu miesiącach 2017 r., czyli była wyższa od średniej (ważonej) ceny importowej bananów na rynku unijnym, niezależnie od ich pochodzenia (ok. 720 EUR/t). Ta druga cena ponadto kształtowała się zgodnie z roczną tendencją i utrzymywała się na stosunkowo stałym poziomie.
- (8) Z dokonanej następnie oceny wpływu przedmiotowego przywozu na ceny hurtowe w momencie, gdy przywóz z Peru przekroczył próg jasno wynika, że mimo iż średnia ważona cena hurtowa bananów na rynku unijnym, niezależnie od ich pochodzenia, we wrześniu 2017 r. (861 EUR/t) była o 9,5 % niższa niż we wrześniu 2016 r. (952 EUR/t), cena hurtowa bananów produkowanych w Europie była stosunkowo stabilna i wynosiła 910 EUR/t we wrześniu 2017 r. w porównaniu z 915 EUR/t we wrześniu 2016 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 19.1.2013, s. 1.

- (9) Na obecnym etapie nic nie wskazuje zatem, by stabilność rynku unijnego została zakłócona przez przekraczający określoną roczną wielkość progową przywóz świeżych bananów z Peru ani by miało to jakikolwiek istotny wpływ na sytuację producentów unijnych.
- (10) Ponadto nic nie wskazuje, by sytuacja gospodarcza w regionach najbardziej oddalonych Unii w październiku 2017 r. miała ulec poważnemu pogorszeniu, ani by istniało takie zagrożenie.
- (11) W związku z tym zawieszenie preferencyjnego cła na przywóz bananów pochodzących z Peru nie wydaje się odpowiednie na obecnym etapie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Tymczasowe zawieszenie preferencyjnego cła na przywóz świeżych bananów sklasyfikowanych do pozycji 0803 00 19 Nomenklatury scalonej Unii Europejskiej i pochodzących z Peru nie jest odpowiednie.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 grudnia 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (UE) 2017/2228 z dnia 4 grudnia 2017 r. zmieniającego załącznik III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1223/2009 dotyczącego produktów kosmetycznych**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 319 z 5 grudnia 2017 r.)

Strona 4, załącznik, tabela, kolumna a „Numer porządkowy”:

zamiast: „X”,

powinno być: „306”.

Strona 5, załącznik, tabela, kolumna a „Numer porządkowy”:

zamiast: „Y”,

powinno być: „307”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL